

Journal of Sustainable City

Journal Homepage: www.jscity.ir

Research Paper

Assessment of the compatibility of urban neighborhoods with smart urban growth principles the case study of city Mashhad

Saeed Zanganeh Shahraki ^{a*}, Mohsen Abbasnejad Jelogir ^a, Mohammad Joshanpour ^a, Hossein Azemati ^a

^a. Department of Human Geography, Faculty of Geography, University of Tehran, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Keywords:

Smart Urban Growth,
SWARA Weighting
Method,
WASPAS Ranking Method,
Neighborhood,
City Mashhad.

ABSTRACT

To better achieve the goals of smart urban growth, there is a need to measure the degree of compliance of different geographical areas with the principles and indicators of smart urban growth. Accordingly, the purpose of the present research is to measure the degree of compliance of the neighbourhoods of Mashhad with smart urban growth. For this reason, this research, using the SWARA weighting method and the WASPAS ranking method, as well as the use of the Geographical Information System (GIS) to analyze and evaluate 26 smart urban growth indicators in 156 neighbourhoods of Mashhad and then rank each of the neighbourhoods. This city has been evaluated in terms of compliance with smart urban growth indicators. The research method used in this research is descriptive-analytical. The results of the analysis show that the neighbourhoods of Azadshahr, 10 Di, and Koh Sangi respectively have the high. In contrast, NK, the whileneighbourhoods of Shahid Bahonar, Mouad, and Keshavarz have the lowest rank in terms of compliance with smart urban growth indicators. In terms of the researched indicators,neighbourhoods in Mashhad Cityity have the most compliance with the principle of mixed land use and the least compliance with the principle of creating diverse transportation opportunities. Also, the distribution of neighbourhoods compatible with smart urban growth has a relatively concentrated situation, which partially indicates spatial injustice in the city of Mashhad, so that mainly the neighbourhoods in the east, south, and northwest of Mashheadcity have the least compliance with the indicators of smart urban growth. As a result, it can be said that the state of compliance of the neighbourhoods of Mashhad with the indicators of smart urban growth is average and to some extent relatively low.

Received:

27 August 2022

Received in revised form:

3 December 2022

Accepted:

5 February 2023

pp. 27-51

Citation: Zanganeh Shahraki, S., Abbasnejad Jelogir, M., Joshanpour, M., & Azemati, H. (2022). Assessment of the compatibility of urban neighborhoods with smart urban growth principles the case study of city Mashhad. *Journal of Sustainable City*, 5 (4), 27-51.

<http://doi.org/10.22034/JSC.2022.284684.1463>

* . Corresponding author (Email: Saeed.zanganeh@ut.ac.ir)

Copyright © 2022 The Authors. Published by Iranian Geography and Urban Planning Association. This is an open access article under the CC BY license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Extended Abstract

Introduction

The ultimate and common response of most cities of Iran (herein, city refers to a series of processes effective in the decision-making status of a city) to the increasing needs of residents, along with the efforts of a series of procedures and structures governing the cities, such as the political economy and land and housing speculation, over recent decades in the fields that totally pave the path for urban development, including housing, transportation, and land use, has been the intended or unintended provision of fields accelerating the increasing progress of the city borders into the surrounding lands and resources. Meanwhile, there is urban decay, along with empty, abandoned, and unused lands, in the neighborhoods of the cities, which can be easily developed to prevent urban sprawl costs. The city of Mashhad, the capital of Razavi Khorasan Province, is known as the second large city of Iran in terms of area and population. This huge city has also faced challenges concerning urban sprawl over recent years. Meanwhile, 6.1% of the area of the city, including 64 neighborhoods, is considered urban decay. In this regard, the smart urban growth strategy can reduce the mentioned contradiction, prevent urban sprawl and its costs, follow dense development in urban neighborhoods, and enhance their quality for their residents. The first and most important step to achieve the smart urban growth goals is to evaluate the current status of the neighborhoods of Mashhad in terms of the enjoyment or compatibility with the smart urban growth principles (the purpose of the present study) to gain an understanding of the advantages and disadvantages of neighborhoods in the smart urban growth indexes. This research has used proper indexes to assess smart growth. It has also chosen the neighborhood level in the evaluations to focus on previous studies in this field.

Methodology

The present study is descriptive-analytical in terms of nature and method. The studied statistical population included 156

neighborhoods of Mashhad. The initial information required in the research was obtained through library studies and documentary research, opinion polls among experts, and collection of the required spatial shapefiles concerning the various aspects of Mashhad based on the census 2016. The studied 26 indexes were weighted using the SWARA at first. Then, they were ranked based on the obtained weights using the WASPAS ranking method. The spatial analyses were also performed using the geographic information system (GIS).

Results and Discussion

The research findings showed that among the principles proposed, the mixed land use (0.071), creation of walkable neighborhoods (0.063), and provision of various transportation opportunities (0.045) obtained the highest weights, respectively. At the same time, the protection for open agricultural spaces and natural, environmental, and vulnerable wonders (0.018), encouragement of citizens for sustainable participation in the decisions concerning development (0.018), and guidance and empowerment of development in current societies (0.025) received the lowest weights, respectively, based on the SWARA weighting method. The WASPAS ranking results for each of the smart urban growth principles also indicated that the guidance and empowerment of development in current societies (0.368), creation of housing selection opportunities (0.367), use of dense buildings (0.227), creation of walkable neighborhoods (0.163), mixed land use (0.075), provision of various transportation opportunities (0.040), and creation of distinguished and attractive societies with emphasis on the concept of place (0.016) gained the highest score averages compared to other principles, respectively. Moreover, according to the results obtained for the ranking of Mashhad neighborhoods using the WASPAS method, the neighborhoods of Azadshahr (0.352), 10 Dey (0.349), and Kouhsangi (0.347) had the highest compatibility, respectively, and the neighborhoods of Shahid Bahonar (0.043),

Mowood (0.075), and Keshavarz (0.077) had the lowest compatibility, respectively, with the smart urban growth principles. Accordingly, the difference between the most compatible and the most incompatible neighborhoods of Mashhad was 0.309. Both compatible and incompatible neighborhoods of Mashhad received very low scores in creating distinguished and attractive societies with emphasis on the concept of place.

Conclusions

Based on the research findings, it can be said that the spatial distribution of the completely and relatively compatible neighborhoods in Mashhad is not appropriate, and there is a spatial concentration. If the city is divided into northern, southern, western, and eastern zones, it can be seen that the northeastern, southeastern, and in general, the eastern zone of Mashhad, including Districts 2-7, 10, and 12, lack any neighborhood completely or relatively compatible with the smart urban growth principles. Only the city's western zone, including Districts 1, 8, 9, and 11, has the most compatible urban neighborhoods with the smart urban growth. It can be said that the neighborhoods compatible with smart

growth are along the Vakilabad highway of Mashhad, which is approximately located in the northwest, while the completely incompatible neighborhoods are almost located in the suburbs, although being also dispersed in other neighborhoods. It can also be concluded that the concentration of compatible and completely compatible neighborhoods with smart urban growth principles in the western zone of Mashhad is due to the current physical expansion of the city toward the cities of Torqabeh and Shandiz. In general, the compatibility of the neighborhoods in Mashhad with the smart urban growth indexes is medium and almost low.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work.

Conflict of Interest

Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

We are grateful to all the scientific consultants of this paper.

سنجدش میزان انطباق محلات شهری با اصول رشد هوشمند شهری مطالعه موردی: شهر مشهد

سعید زنگنه شهرکی^۱ - گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران
محسن عباس نژاد جلوگیر^۲ - گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران
محمد جوشن پور^۳ - گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران
حسین عظمتی^۴ - گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

جهت دستیابی بهتر به اهداف رشد هوشمند شهری نیاز به سنجش میزان تطابق محدوده‌های مختلف جغرافیایی با اصول و شاخص‌های رشد هوشمند شهری احساس می‌شود، بر همین اساس هدف از تحقیق حاضر سنجش میزان انطباق محلات شهر مشهد با رشد هوشمند شهری است. از این‌جهت در پژوهش حاضر با استفاده از روش وزن دهی سوآرا (SWARA) و روش رتبه‌بندی WASPAS (WASPAS) و همچنین به کارگیری سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) به تحلیل و ارزیابی ۲۶ شاخص رشد هوشمند شهری در ۱۵۶ محله شهر مشهد و سپس رتبه‌بندی هر یک از محلات این شهر از نظر میزان انطباق با شاخص‌های رشد هوشمند شهری پرداخته شده است. روش تحقیق مورداستفاده در این پژوهش توصیفی - تحلیلی است. نتایج تحلیل‌ها بیانگر این نکته است که محلات آزادشهر، ۱۰ دی و کوه سنگی به ترتیب دارای بالاترین رتبه و در مقابل محلات شهید باهنر، موعود و کشاورز دارای پایین‌ترین رتبه از نظر انطباق با شاخص‌های رشد هوشمند شهری بوده‌اند. از نظر شاخص‌های موردپژوهش، محلات شهر مشهد بیشترین انطباق را با اصل کاربری اراضی مختلط و کمترین انطباق را با اصل ایجاد فرصت‌های متنوعی از حمل و نقل دارا می‌باشند. همچنین، نحوه پراکندگی محلات سازگار با رشد هوشمند شهری دارای وضعیتی نسبتاً متوجه است که تا حدی نشان‌دهنده بی‌عدالتی فضایی در شهر مشهد می‌باشد، به طوری که عمدهاً محلات شرق، جنوب و شمال غربی شهر مشهد، کمترین انطباق را با شاخص‌های رشد هوشمند شهری دارند. درنتیجه می‌توان گفت که وضعیت میزان انطباق محلات شهر مشهد با شاخص‌های رشد هوشمند شهری متوسط و تا حدودی نسبتاً کم می‌باشد.

تاریخ دریافت:

۱۴۰۱/۰۶/۰۵

تاریخ بازنگری:

۱۴۰۱/۰۹/۱۲

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۱/۱۱/۱۶

صفحه:

۲۷-۵۱

استناد: زنگنه شهرکی، سعید؛ عباس نژاد جلوگیر، محسن؛ جوشن پور، محمد و عظمتی، حسین. (۱۴۰۱). سنجش میزان انطباق محلات شهری با اصول رشد هوشمند شهری مطالعه موردی: شهر مشهد. مجله شهر پایدار، ۵(۴)، ۵۱-۲۷.

<http://doi.org/10.22034/JSC.2022.284684.1463>

مقدمه

پس از جنگ جهانی دوم، با گسترش نواحی شهری، مشکلات بسیاری در ابعاد زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی ایجاد گردید (رهنمای ۱۳۸۸)؛ که منجر به ارائه نظریات مختلفی چون: پایداری شهری، شهر فشرده و شهر اکولوژیک شد. در راستای چنین تفکراتی در اواخر قرن بیستم و درنتیجه فرو ریختن کلیشهای نگرش مدرنسیم در شهرسازی و برنامه ریزی شهری هم‌زمان با فرو ریختن بناهای پروئیت‌ایگو تغییر نگرش‌های کلان در این زمینه از مدرنسیم به پست‌مدرنسیم، رویکرد جدیدی با الهام از نظریات توسعه پایدار شهری و شهر فشرده، با نام رشد هوشمند به عنوان یک مفهوم ابزار محور برای پایدار ساختن شکل فضایی شهرها موردن توجه قرار گرفت. اصطلاح رشد هوشمند شهری ابتدا توسط پریس. ان. گلندرنینگ فرماندار ایالت مریلند در سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۲ مورد استفاده قرار گرفت (رضایی و همکاران، ۱۳۹۸: ۴). رهنما و حیاتی، ۱۳۹۲: ۵). ریشه‌های این نظریه را می‌توان در کشورهای کانادا و آمریکا یافت که در واقع عکس‌العملی به تحولات آغاز شده از اوایل دهه ۱۹۶۰ بوده و تقریباً طی دو دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ در واکنش به پراکنده‌رویی شهرها در این دو کشور، به تدریج منجر به شکل گرفتن نظریه رشد هوشمند شهری بر مبنای اصول توسعه پایدار و شهر فشرده شد (Harrison et al, 2012: 3; Grant, 2007:2) و درنهایت در قالب یک تئوری به عنوان پاسخی برای تداوم مشکلات توسعه پراکنده شهرها و پایدار ساختن شکل فضایی شهرها تدوین گردید (Feiock et al, 2008:2; Edwards & Anna, 2007:2). در واقع رشد هوشمند شهری راهکاری است که با تحقق اصول آن، می‌توان به سمت شهرهای پایدارتر حرکت نمود. امروزه رفتارهای انسان در برخی از زمینه‌ها، پایداری شهرها را به خطر انداخته است. به عنوان مثال می‌توان به دست‌اندازی روزافزون شهرها به زمین‌های کشاورزی پیرامون خود و یا تغییر کاربری باغها و مزارع درون و حاشیه شهرها جهت تبدیل به کاربری‌های پرسودتر شهری اشاره کرد. این اتفاقات عموماً در بسیاری از شهرهای جهان به ویژه شهرهای جهان سوم که در آن‌ها ضعف قوانین شهری بیشتر است، رخ می‌دهد. روند گسترش بی‌ضابطه شهری در بسیاری از شهرهای ایران نیز قابل مشاهده است. در واقع مجموعه‌ای از شرایط و عوامل در چند دهه گذشته زمینه را برای گسترش بی‌ضابطه و افسارگسیخته بسیاری از شهرهای ایران را فراهم نموده است. هر چند که توسعه شهرها ضرورتی ناگزیر است که تاکنون رخداده و در زمان حال و آینده نیز رخ خواهد داد؛ اما ناپایدار بودن آن می‌تواند اثرات زیان‌بار را برای محیط‌زیست شهری به دنبال داشته باشد. در واقع با ادامه یافتن و دنبال کردن این نوع از توسعه شهری، آثار زیان‌بار زیادی بر ساختار شهرها و محدوده‌های هم‌جوار آن و با یک نگاه سیستمی حتی بر شهرهای مجاور، کل کشور و درنهایت کره زمین بر جای می‌ماند که برخی از آن‌ها همچون: بحران‌های محیط‌زیستی، اجتماعی، فقر مواد غذایی کلان و بلندمدت‌اند و برخی دیگر از اثرات از جمله: هزینه بسیار سنگین تأسیساتی - تجهیزاتی است که شهرها می‌بایست در آینده جهت تکمیل این نوع از توسعه متقبل شوند به نسبت جزئی‌تر و کوتاه‌مدت‌تر هستند. این در حالی است که بافت‌های فرسوده به همراه زمین‌های خالی، بدون استفاده و رهاسده محلات بی‌کیفیت شده زیادی در سطح این شهرها وجود دارند که نه تنها نیازی به این سرمایه‌گذاری‌های کلان نداشته و اثرات زیان‌بار مذکور به بار نمی‌آورند، بلکه با افزایش کارایی خود از طریق الگوهای مناسب رشد و توسعه، می‌تواند برای شهر ارزش‌افزوده فراوانی در زمینه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، انسانی و غیره ایجاد کنند. این در حالی است که این بافت‌ها به سادگی نادیده انگاشته شده و در اکثر موارد، اراده‌ای برای بهره‌گیری از توان آن‌ها در جهت پاسخ مناسب و صحیح به نیازهای شهر و ساکنان آن وجود ندارد. در این رابطه بهره‌گیری از یک الگوی مناسب جهت ایجاد و جایگزین کردن شرایطی بهتر با شرایط گذشته بسیار مهم می‌باشد. استفاده از الگویی که بتواند هم معایب گسترش بی‌ برنامه و زیان‌بار شهر را کاهش دهد

و هم بتواند از پتانسیل‌های توسعه‌ای درونی شهرها بهره ببرد، بسیار ضروری می‌نماید. راهبرد رشد هوشمند شهری راهبردی است که در این زمینه مطرح شده و از نظر فلسفه وجودی، خود در پاسخ به رشد پراکنده شهرها به وجود آمده، به نظر می‌رسد این راهبرد و با دارا بودن ویژگی‌هایی بتواند پاسخ مناسبی به نیازهای فوق فراهم آورد. بررسی سیر مطالعاتی انجام شده در زمینه الگوی رشد هوشمند شهری در داخل کشور، نشان‌دهنده چند گرایش و جهت‌گیری عمومی و کلی در پژوهش‌های انجام شده می‌باشد. بدین ترتیب که برخی مطالعات به بررسی نظری و تئوریک الگوی رشد هوشمند ویژگی‌ها و ابعاد آن پرداخته‌اند. قربانی و همکار در سال ۱۳۸۷ در مقاله‌ای با عنوان "راهبرد رشد هوشمند در توسعه شهری اصول و راهکارها، به این نتیجه رسیدند که توجه به راهبرد رشد هوشمند شهری در کشور ما می‌تواند به ارتقای رویکردهای روش‌های توسعه شهری کمک شایانی کند. ابراهیمی و همکار در سال ۱۳۹۷ در تحقیقی با عنوان "توسعه پایدار شهری بر مبنای رشد هوشمند شهری تحلیلی مؤلفه‌ها، ویژگی‌ها و مزایای شهر هوشمند"، به بررسی مفاهیمی همچون رشد هوشمند و شهر هوشمند و ضرورت به کارگیری آن‌ها در شهرهای ایران تأکید می‌کنند. علی‌اکبری و همکاران در تحقیقی تحت عنوان "سنجش ظرفیت اجتماعی در پذیرش اصول رشد هوشمند در نواحی شهری (مطالعه موردی: کاشان)" در سال ۱۳۹۸، نتیجه می‌گیرند که ناحیه بازار بیشترین و ناحیه خزاق شهر کاشان، کمترین ظرفیت اجتماعی را در پذیرش رشد هوشمند شهری دارند. سيف‌الدينی و همکاران در سال ۱۳۹۲ در تحقیقی با عنوان "بررسی بسترهای و موانع رشد شهر هوشمند در شهرهای میانی مطالعه موردی: شهر خرم‌آباد"، به این نتیجه رسیدند که عواملی همچون شرایط کالبدی و محیطی شهر خرم‌آباد به عنوان پتانسیل بالقوه و عواملی همچون نگرش‌های مدیریتی، نحوه توزیع کاربری‌ها وضعیت فرهنگی-اجتماعی حاکم بر شهر، موانع رشد هوشمند شهر خرم‌آباد هستند برخی مطالعات نیز در حالت کلی، به سنجش و رتبه‌بندی سطوح مختلف کالبدی در زمینه برخورداری و یا تطابق با شاخص‌ها و اصول رشد هوشمند با استفاده از تکنیک‌ها و مدل‌های گوناگون پرداخته‌اند. درویشی و همکاران در سال ۱۳۹۹ در تحقیقی با عنوان "تحلیل فضایی شاخص‌های رشد هوشمند مناطق شهری با استفاده از مدل ویکور (مطالعه موردی شهر اردبیل)" که با استفاده از روش تصمیم‌گیری چندمعیاره ویکور و روش وزن‌دهی آنتروپی شانون انجام شده، به این نتیجه رسیدند که بین مناطق شهر اردبیل از نظر دستیابی به شاخص‌های رشد هوشمند شهری اختلاف وجود دارد؛ بهنحوی که منطقه ۱ این شهر برخوردارترین و منطقه ۴ آن کم برخوردارترین مناطق این شهر می‌باشند. نظمفر و همکاران در سال ۱۳۹۷ با استفاده از فرآیند تحلیل شبکه‌ای و روش وزن‌دهی و تصمیم‌گیری الکتره، در تحقیقی با عنوان "تحلیل شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق شهر ارومیه"، به وجود اختلاف در دسترسی به شاخص‌های رشد هوشمند شهری در بین مناطق شهر ارومیه پی برندند. فردوسی و همکار در تحقیقی که در سال ۱۳۹۴ با استفاده از مدل AHP و مدل تصمیم‌گیری چندمعیاره الکتره انجام شد، به این نتیجه رسیدند که بین نواحی هفتگانه شهر شاهروド، اختلاف قابل توجهی در زمینه دستیابی به شاخص‌های رشد هوشمند شهری وجود دارد. بر این اساس، ناحیه ۲ برخوردارترین ناحیه و ناحیه ۶ کم برخوردارترین نواحی این شهر در زمینه دستیابی به شاخص‌های رشد هوشمند شهری هستند. بررسی سیر مطالعاتی فوق نشان می‌دهد که در کمتر پژوهشی مقیاس محله به عنوان نمونه مورد سنجش قرار گرفته است؛ درحالی که تحقیق حاضر بر مقیاس محله‌ای تأکید کرده و سنجش خود را در مقیاس محله‌ای و در تمام محلات شهر مشهد به انجام می‌رساند. با علم به اینکه استفاده از شاخص‌ها جهت سنجش یک مؤلفه می‌باشد متناسب با شرایط محدوده موردنبررسی بوده و از شاخص‌های یکسانی برای تمام محدوده‌ها نمی‌توان استفاده کرد اما گاهی مشاهده می‌شود که از شاخص‌های یکسانی در پژوهش‌های مرتبط با سنجش وضعیت رشد هوشمند استفاده شده است. تحقیق حاضر تلاش

کرده است تا با بومی‌سازی شاخص‌های رشد هوشمند متناسب با شرایط شهر مشهد، از شاخص‌های مناسبی استفاده کند. شهر مشهد، مرکز استان خراسان رضوی، با ۳۵۱ کیلومترمربع وسعت و همچنین با کمی بیش از ۳ میلیون نفر جمعیت، پس از شهر تهران به عنوان دومین شهر بزرگ کشور از نظر وسعت و جمعیت در سلسله‌مراتب شهری ایران شناخته می‌شود. این شهر بزرگ نیز طی چند سال گذشته با چالش‌های مذکور در رابطه با پراکنده‌رویی شهری مواجه بوده است. به عنوان مثال؛ از سال ۱۳۶۲ تا سال ۱۳۹۲، ۳۳۴۴/۶۷ هکتار از اراضی کشاورزی اطراف شهر مشهد تغییر کاربری یافته و کاربری‌های به‌اصطلاح ساخته‌شده، جایگزین آن‌ها شده است (زنگنه شهرکی و همکاران، ۱۳۹۳: ۴۸۳). این در حالی است که حدود ۱۷ درصد (۶ هزار هکتار) از مساحت شهر مشهد را بافت فرسوده تشکیل می‌دهد که این میزان معادل ۶۴ محله از مجموع محلات این شهر می‌باشد. شهر مشهد جهت ساماندهی، جلوگیری از گسترش فیزیکی به اطراف (به‌ویژه به سمت شمال و شمال غرب) و مهم‌تر از همه بازآفرینی پهنه‌های فرسوده خود، نیاز شدید به بهره‌گیری از راهبرد رشد هوشمند در مدیریت شهری خود است. در این راه، نخستین قدم بررسی وضع موجود محلات شهر مشهد از نظر میزان برخورداری و یا سازگاری با اصول رشد هوشمند شهری است. با درک میزان سازگاری محلات با اصول رشد هوشمند (وضع موجود)، مدیران شهر مشهد می‌توانند برای دست‌یابی به اهداف و اصول رشد هوشمند برنامه‌ریزی نمایند که این برنامه‌ریزی، می‌تواند تأثیرات زیادی در چشم‌انداز شهر مشهد داشته باشد زیرا؛ از طریق رشد هوشمند این شهر می‌تواند در ابعاد مختلف امتیازات و مزیت‌های گوناگونی را کسب نماید. این درک زمانی می‌تواند موثر باشد که برنامه‌ریزی و ارائه راهکار در سطح محلات شکل گیرد و نشان دهد محلات شهر مشهد از نظر شاخص‌های رشد هوشمند چه وضعیتی دارند، آیا تکاملی که تا به امروز در زمینه‌های مختلف داشته‌اند می‌توانند آن‌ها را در جهت دستیابی به رشد هوشمند یاری دهند یا خیر. این پژوهش تلاش کرده تا با استفاده از شاخص‌های مناسب و دقیق، گستردگی و تطبیق هر یک از این محلات را با شاخص‌های مذکور سنجیده و در افزایش دانش علمی در این زمینه سهیم شود. این پژوهش هم از شاخص‌های مناسبی برای بررسی رشد هوشمند استفاده می‌کند و هم برای بررسی‌های خود سطح محلات را برمی‌گزیند.

مبانی نظری رشد هوشمند شهری

سیاست‌های عمومی رشد هوشمند شهری، متأثر از اصول شهرسازی نوین است که برای اولین بار در سال ۱۹۹۷ و برای جلوگیری از توسعه بی‌رویه و رشد پراکنده شهری، بکار گرفته شد (کرکه آبادی و مسلمی، ۱۳۹۹: ۳۷؛ افضلی و همکاران، ۱۳۹۹: ۳۶). درواقع رشد هوشمند را می‌بایست در چارچوب یک نظریه دید که برخاسته از تحولات نیمه دوم قرن بیستم در کشورهایی همچون آمریکا و کانادا است. این سیاست‌ها به‌گونه‌ای است که بتوان با اتخاذ این دیدگاه و شیوه نگرش به مسئله، راهکارها و به عبارتی سیاست‌هایی را مطرح و سپس اجرا نماید که به تعديل و رفع مشکل رشد پراکنده در شهرها بی‌انجامد. نظریه رشد هوشمند یک تئوری برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای است که بر پایه نظریه‌ها و جنبش‌هایی مانند توسعه پایدار و شهرگرایی جدید، تلاش نموده است تا اصول خود را به صورت راهبردهای کلی و منعطف، نه با جزئیات دقیق مطرح نماید تا به حداکثر قابلیت تطبیق برای حل مشکل در نقاط مختلف جغرافیایی دست یابد (عظیم و همکاران، ۱۴۰۰: ۷۲۸-۷۲۹؛ هاشمی لمدی و روشنعلی، ۱۳۹۷: ۱۳۰). درواقع رشد هوشمند، یک مفهوم ابزار محور است که توافق چندانی در تعاریف آن وجود ندارد (الوندی و شمس، ۱۳۹۹: ۱۱۲)، از این جهت ارائه یک تعریف

جامع از رشد هوشمند اگرچه ناممکن نیست، اما به دلیل تفاوت‌های ساختاری در ابعاد محیط زیستی، اقتصادی، اجتماعی و زیرساختی شهرها در متابع گوناگون و استفاده از شاخص‌ها و ابعاد متعددی که توسط پژوهشگران و سازمان‌ها در بررسی شهرهای موردمطالعه بکار رفته است، امری دشوار است (Albino, 2015: 3-4). با این حال شاید بتوان یکی از بهترین و جامع‌ترین تعاریف رشد هوشمند را به آنونی داونز، رئیس بخش اقتصادی موسسه بروکینگز نسبت داد. وی رشد هوشمند را با رویکردی کمی، دارای ویژگی‌هایی چون: کنترل توسعه پیرامونی و حومه‌ها، کاهش سفر با وسائل نقلیه شخصی، توسعه درون‌زا با تأکید بر استفاده از فضاهای آزاد و بازآفرینی بافت‌های تاریخی، برنامه‌ریزی کاربری‌ها و فعالیت‌ها به صورت مختلف و متنوع، تشویق به متراکم سازی و شهر فشرده و نهایتاً کنترل فضای سبز و باز شهری می‌داند (Gabriel et al, 2006:3). بر اساس تجارب کشورهایی که از الگوی رشد هوشمند برای اصلاح یا توسعه محله‌ها و شهرها بهره برده‌اند؛ اصول ده‌گانه‌ای از سوی سازمان حفاظت محیط‌زیست آمریکا (APA) ارائه شده که عبارت‌اند از: ۱- کاربری‌های مختلف ۲- استفاده از ساختمان‌های فشرده ۳- خلق فرصت‌های مختلف انتخاب مسکن ۴- ایجاد محلات قابل پیاده‌روی ۵- ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان ۶- حفاظت از فضاهای باز، زمین‌های زراعی، زیبایی‌های طبیعی و محیط زیستی آسیب‌پذیر ۷- هدایت توسعه به محله‌های موجود ۸- ایجاد فرصت‌های متنوعی از حمل و نقل ۹- قابل پیش‌بینی، منصفانه و ثمربخش کردن تصمیمات توسعه ۱۰- تشویق شهروندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه (Yang, 2009:43).

با توجه به اصول ده‌گانه ذکر شده در رشد هوشمند شهری، پژوهشگران مختلفی با توجه به موضوع و مقیاس منطقه موردمطالعه خود زیرشناخت‌های مختلفی را تحت شاخص‌هایی چون فشردگی، دسترسی، محیط زیستی، کالبدی، اجتماعی و اقتصادی بررسی نموده‌اند (اعبدینی و همکاران، ۱۳۹۷؛ ۱۹۵-۱۹۷؛ رحیمی و همکاران، ۱۳۹۶؛ ۲۵۵-۲۵۶؛ رهنما و حیاتی، ۱۳۹۲؛ ۷۴-۷۷؛ بنابراین، با بررسی شاخص‌های ارزیابی شده در پژوهش‌های مختلف، سعی شده است تا در این پژوهش از شاخص‌های ابداعی، خلاقانه و متفاوت استفاده گردد تا از تکراری بودن آن در تحقیقات رشد هوشمند شهری جلوگیری نماید. جدول (۱) شاخص‌های رشد هوشمند شهری را نشان می‌دهد. همچنین می‌بایست اشاره کرد که از بین شاخص‌های مطرح شده، شاخص‌هایی که با شرایط شهر مشهد مناسب‌تر بوده‌اند، انتخاب شده و مورد ارزیابی قرار گرفته است؛ که به نوعی می‌توان گفت شاخص‌های تحقیق متناسب با شرایط شهر مشهد، بومی‌سازی شده‌اند.

جدول ۱. شاخص‌های رشد هوشمند شهری

منبع	زیر شاخص	شاخص
Gehrke & Clifton, 2017		جمعیت
		مساحت
	سرانه کاربری‌های مسکونی، آموزشی، فرهنگی، مختلف و غیره	فرشدگی و کالبدی
	تراکم ناچالاص	
	نسبت وسعت منطقه از شهر	
اعبدینی و همکاران، ۱۳۹۷	سهم و سرانه شهری	
	تعداد پروانه‌های ساختمانی	
Susanti et al, 2016	دسترسی به خطوط ویژه دوچرخه	
	دسترسی به ایستگاه‌های مترو	دسترسی و
رهنما و حیاتی، ۱۳۹۳	دسترسی به ایستگاه‌های اتوبوس	حمل و نقل
	دسترسی به خطوط ویژه تاکسی	
Gehrke & Clifton, 2017	گوناگونی وسائل حمل و نقل عمومی	

	درصد معابر به کل بافت
رحیمی و همکاران، ۱۳۹۶	دسترسی پیاده یا عمومی به امکانات تفریحی
	نرخ دسترسی حمل و نقل عمومی یا پیاده به محل کار
	نرخ استفاده از حمل و نقل عمومی یا پیاده روی برای سفرهای روزانه شهری
	نرخ استفاده از حمل و نقل عمومی یا پیاده برای دسترسی به مرکز شهر
	سرانه و سهم کاربری معابر
	سهم و سرانه کاربری پارکینگ
عابدینی و همکاران، ۱۳۹۷	تعداد پارکینگ
	نسبت پارکینگ به خودرو
	نسبت معابر پیاده به مساحت منطقه
	سرانه مالکیت خودرو
	آلو دگی هوا
	آلو دگی صوتی
رهنما و حیاتی، ۱۳۹۳	دسترسی به فضای سبز
	پوشش شبکه فاضلاب
	تولید زباله
	محیط زیستی
رحیمی و همکاران، ۱۳۹۶	محافظت از زمین های کشاورزی
	اراضی سبز در طرح های حمل و نقل
	سیاست های حفاظت از فضاهای باز و سبز شهری
عابدینی و همکاران، ۱۳۹۷	درصد پارک ها
	میزان تولید زباله
Artmann et al, 2017	سهم و سرانه فضای سبز
	توسعه اقتصاد محله ای
	نتقویت مشارکت جوامع محلی در تصمیم گیری
	حق انتخاب گونه های مسکن
رحیمی و همکاران، ۱۳۹۶	تنوع اقشار اجتماعی
	استفاده از زیرساخت های موجود و صرفه جویی اقتصادی
	سرزندگی مکان
	افزایش امنیت اجتماعی
	سهم جمعیتی منطقه
	تعداد و سهم خانوارها
	معکوس بعد خانوار
	تعداد خانوار در واحد مسکونی
عابدینی و همکاران، ۱۳۹۷	بار تکفل
	درصد بسادی مناطق
	نرخ مشارکت مردان و زنان
	درصد محصلین
	درصد شاغلان مرد به زن

روش پژوهش

پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان تطابق محلاط شهر مشهد با شاخص های منتخب رشد هوشمند شهری انجام شده است؛ بنابراین، از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش، توصیفی – تحلیلی می باشد. جامعه آماری موردمطالعه محلاط شهر مشهد بوده است؛ و داده های اولیه موردنیاز در این پژوهش از طریق مطالعات کتابخانه ای و بررسی اسنادی به دست آمده است. اطلاعات موردنیاز برای تحلیل شاخص های در نظر گرفته شده در پژوهش حاضر، با استفاده از

اطلاعات ارائه شده توسط سازمان نقشه برداری و شهرداری شهر مشهد و استفاده از آمارنامه های ارائه شده توسط وبسایت آمار و شهرداری مناطق شهر مشهد جمع آوری شده اند. در پژوهش حاضر با توجه به ماهیت کمی شاخص های مورد مطالعه، ابتدا هر یک از شاخص ها با استفاده از جمع آوری دو مرحله پرسشنامه از خبرگان ورود نتایج آن به روش وزن دهی سوارا (SWARA) وزن دهی شده و سپس با ورود مقادیر به دست آمده هر یک از شاخص ها به تفکیک محلات به روش رتبه بندی WASPAS (WASPAS)، مقادیر امتیاز نهایی محلات محاسبه شده و هر یک از محلات با توجه به امتیاز به دست آمده به تفکیک شاخص های موردنظر رتبه بندی شده اند. همچنین در نهایت برای نمایش وزن های به دست آمده هر محله و انجام تحلیل های فضایی، مقادیر به دست آمده با استفاده از نرم افزار Arc GIS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند.

روش وزن دهی سوارا (SWARA)

روش تحلیل نسبت ارزیابی وزنی گام به گام (SWARA) توسط کرسلین و همکاران در سال ۲۰۱۰ مطرح گردید. این روش یکی از روش های چند شاخصه است که هدف از آن، وزن دهی به معیارها و زیر معیارها است. در روش وزن دهی سوارا معیارها بر اساس ارزش رتبه بندی می شوند؛ و اولویت بندی نهایی معیارها بر اساس مقادیر متوسط اهمیت نسبی آن ها است. مهم ترین ویژگی روش سوارا، امکان برآورد متخصصین در مورد میزان اهمیت شاخص ها در فرآیند تعیین وزن آن ها است (Kersuliene et all, 2010:243-253).

بنای نظر خبرگان بنا شده است؛ بنابراین نظر متخصصین در فرآیند وزن دهی سوارا نقش مهمی دارد.

مراحل انجام روش سوارا:

۱- مرتب کردن شاخص ها:

در مرتب کردن شاخص ها مهم ترین شاخص ها در رد های بالاتر و شاخص های کم اهمیت تر در رد های پایین تر قرار می گیرند.

۲- تعیین اهمیت نسبی هر شاخص (S_j):

در این مرحله می بایست اهمیت نسبی هر کدام از شاخص ها نسبت یکدیگر مشخص شود که مقدار این اهمیت با S_j نشان داده می شود.

۳- محاسبه ضریب K_j :

ضریب K_j که تابعی از مقدار اهمیت نسبی هر شاخص می باشد با استفاده از رابطه (۱) محاسبه می گردد.

$$K_j = S_j + 1 \quad (1)$$

۴- محاسبه وزن اولیه هر شاخص:

وزن اولیه شاخص ها از طریق رابطه (۲) قابل محاسبه می باشد. در این روش وزن مهم ترین شاخص برابر با یک می باشد

$$q_j = \frac{q_{j-1}}{K_j} \quad (2)$$

۵- محاسبه وزن نهایی نرمال:

در آخرین گام از روش سوارا (SWARA) وزن نهایی شاخص ها از طریق رابطه (۳) محاسبه می شود (کرسلین و همکاران؛ ۲۰۱۰، ۲۴۳-۲۵۸).

$$w_j = \frac{q_j}{\sum q_j} \quad (3)$$

روش رتبه‌بندی واسپاس (WASPAS)

روش واسپاس (WASPAS) که حاصل جمع حروف ابتدایی کلمات (Weighted Aggregated Sum Product) است که به معنی ارزیابی تولید وزنی تجمعی است. این روش، حاصل ترکیب دو رویکرد شناخته شده Assessment (Assessment) چند معیاره، یعنی روش تولید وزنی (WPM) و روش جمع وزنی (WSM) (زاوادسکاس و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۵۹۲۸-۱۵۹۲۳) می‌باشد. این روش یک تکنیک بسیار دقیق است که داده‌های عینی و برای تصمیم‌گیری در زمینه مسائل بسیار حساس کاربرد دارد (پور طاهری و همکاران؛ ۱۳۹۵، ۱۱۳). بر اساس نظر کارشناسان این روش برای تصمیم‌گیری‌های مکانی پیچیده روش مناسب محسوب می‌شود بنابراین می‌توان گفت که روش واسپاس نسبت به سایر تکنیک‌های تصمیم‌گیری برای مسائل مکانی و مکان‌بابی محاسبات و کاربرد دقیق‌تری دارد و دقت رتبه‌بندی گزینه‌ها را در فرآیند رتبه‌بندی افزایش می‌دهد (پور طاهری و همکاران؛ ۱۳۹۴، ۱۱۳)

مراحل انجام روش واسپاس:

تشکیل ماتریس شاخص‌های جمع‌آوری شده (رابطه ۱). سپس به بی مقیاس سازی ماتریس تصمیم بر اساس روابط (۱) و (۲) پرداخته می‌شود.

$$\bar{x}_{ij} = \frac{x_{ij}}{\max_i x_{ij}} \quad \text{for beneficial criteria} \quad \text{رابطه (۱)}$$

$$\bar{x}_{ij} = \frac{\min_i x_{ij}}{x_{ij}} \quad \text{for non - beneficial criteria} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در روش واسپاس (WASPAS)، یک معیار مشترک از بهینه‌سازی به دنبال دو معیار بهینه است. اولین معیار بهینه‌سازی، یعنی معیار میانگین موفقیت وزنی، مشابه روش (WSM) است. این رویکرد که یک رویکرد محبوب و قابل قبول تصمیم‌گیری چندمعیاره می‌باشد که برای ارزیابی تعدادی از گزینه‌ها در رابطه با مجموعه‌ای از معیارهای تصمیم‌گیری مورداستفاده قرار می‌گیرد. بر اساس روش (WSM) اهمیت نسبی کل آامین گزینه از طریق رابطه (۳) محاسبه می‌شود.

$$Q_i^1 = \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} w_j \quad \text{رابطه (۳)}$$

که در این رابطه w_j وزن j -امین معیار است.
از طرفی دیگر طبق روش (WPM) ارزش نسبی کل گزینه‌ها طبق رابطه (۴) محاسبه می‌شود.

$$Q_i^2 = \prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} \quad \text{رابطه (۴)}$$

سپس یک معیار کلی برای ادغام روش مجموع وزنی (WSM) و محصول وزنی (WPM) از طریق رابطه (۵) خواهد بود.

$$Q_i = 0.5Q_i^1 + 0.5Q_i^2 = 0.5 \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} w_j + 0.5 \prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} \quad \text{رابطه (۵)}$$

بهمنظور افزایش دقت و صحت رتبه‌بندی تصمیم‌گیری فرآیند، در روش واسپاس (WASPAS) بر اساس مدل بالا، یک مدل کلی تعمیم‌یافته طبق رابطه (۶) تشکیل خواهد شد.

$$Q_i = \lambda Q_i^1 + (1 - \lambda) Q_i^2 = \lambda \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} w_j + (1 - \lambda) \prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} \quad \lambda = 0.0.1 \dots .1 \quad \text{رابطه (۶)}$$

بر اساس مقادیر مختلف شاخص Q_i مقادیر اختیار می‌کند. اگر $\lambda = 0$ شود مدل واسپاس تبدیل به مدل (WPM) می‌شود؛ و اگر $\lambda = 1$ شود مدل واسپاس به مدل (WSM) تبدیل می‌شود. برای مسائل تصمیم‌گیری مقدار بھینه λ با استفاده از رابطه (۷) محاسبه می‌شود (زاودسکاس و همکاران، ۲۰۱۲: ۳-۵).

$$\lambda = \frac{\sigma^2(Q_i^2)}{\sigma^2(Q_i^1) + \sigma^2(Q_i^2)} \quad \text{رابطه (۷)}$$

همچنین مقادیر واریانس $(Q_i^1)^2$ و $(Q_i^2)^2$ بر اساس روابط (۸) و (۹) محاسبه می‌شوند.

$$\sigma^2(Q_i^1) = \sum_{j=1}^n w_j^2 \sigma^2(\bar{x}_{ij}) \quad \text{رابطه (۸)}$$

$$\sigma^2(Q_i^2) = \sum_{j=1}^n \left(\frac{\prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} w_j}{(\bar{x}_{ij})^{w_j} (\bar{x}_{ij})^{(1-w_j)}} \right) \sigma^2(\bar{x}_{ij}) \quad \text{رابطه (۹)}$$

همین طور تخمین واریانس مقادیر نرمال معیارها از طریق رابطه (۱۰) محاسبه می‌شود.

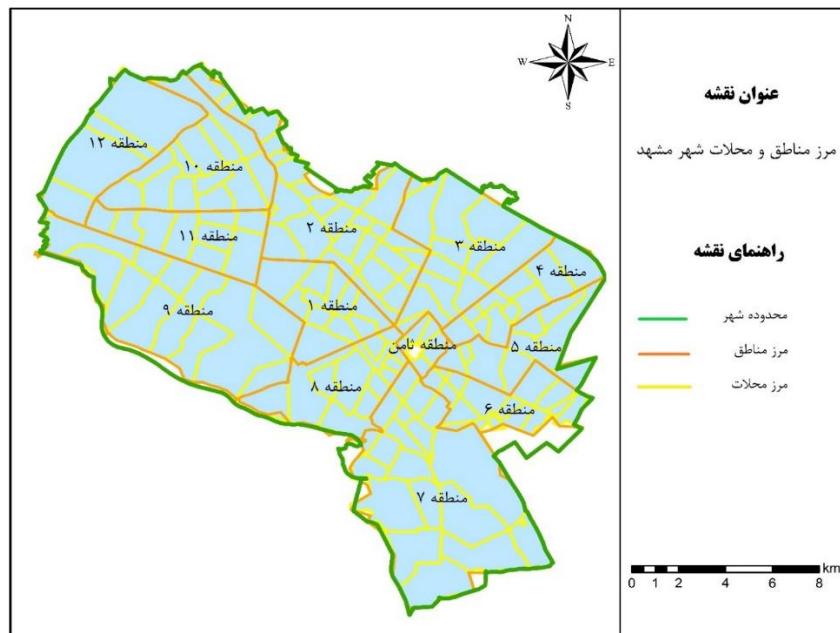
$$\sigma^2(\bar{x}_{ij}) = (0.05\bar{x}_{ij})^2 \quad \text{رابطه (۱۰)}$$

بعد از محاسبه مقدار بھینه λ آن را در رابطه بالا قرار داده و امتیاز هر گزینه را محاسبه می‌کنیم؛ و سپس بر اساس آن گزینه‌ها را رتبه‌بندی می‌نماییم (زاودسکاس و همکاران، ۲۰۱۵؛ زاودسکاس و همکاران، ۲۰۱۲: ۲-۴).

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه پژوهش حاضر، شهر مشهد مرکز استان خراسان رضوی می‌باشد. مساحت حریم و محدوده کالبدی موجود مصوب طرح توسعه شهری مشهد در سال ۱۳۹۵ به ترتیب برابر با ۵۶۵ و ۳۵۰ کیلومترمربع بوده است. مساحت بافت‌های فرسوده شهر مشهد، ۲۳۰۲ هکتار و مساحت سکونتگاه‌های غیررسمی درون محدوده آن، ۳۷۱۴ هکتار می‌باشد. مساحت بافت‌های با کاربری نامناسب شهری این شهر حدود ۱۷۹۷ هکتار می‌باشد. همچنین شهر مشهد دارای ۱۳ منطقه شهرداری-خدماتی، ۴۰ ناحیه شهرسازی و ۱۵۶ محله با جمعیت بیش از سه میلیون نفر می‌باشد که در این رابطه منطقه ۲ با حدود ۵۱۳ هزار نفر پرجمعیت‌ترین و منطقه ثامن با حدود ۱۴ هزار نفر، کم‌جمعیت‌ترین مناطق شهر مشهد می‌باشند. از نظر توپوگرافی مرفتگرین بخش این شهر با ارتفاع ۱۳۴۰ متر در جنوب غربی یعنی منطقه ۹ شهرداری و پست‌ترین بخش آن با ارتفاع ۹۲۰ متر در شمال شرقی یعنی منطقه ۴ شهرداری قرار دارد. همین طور بر اساس آخرین آمار ایستگاه سینوپتیک شهر مشهد، این شهر دارای آب‌وهوا نیمه‌خشک با متوسط بارندگی ۲۲۰ میلی‌متر و متوسط دمای هوا ۱۶ درجه سلسیوس بوده است. شهر مشهد با جمعیت سه میلیون نفر دومین کلان‌شهر کشور می‌باشد که در طی چند دهه اخیر رشد جمعیتی بسیار زیادی را تجربه کرده است و این رشد سریع جمعیت باعث توسعه فیزیکی این شهر به سمت نواحی اطراف شده است که درنتیجه آن در بخش‌های حاشیه‌ای این شهر مشکلات مدیریتی، کالبدی و خدماتی زیادی را ایجاد کرده است، همچنین این شهر به‌واسطه وجود بارگاه امام رضا (ع) دومین شهر گردشگری مذهبی جهان بعد از شهر مکه می‌باشد که این عامل و تعداد گردشگران ورودی به این شهر تأثیر بسیار زیادی بر اقتصاد و فضای شهری این شهر داشته است (سالنامه آماری شهر مشهد، ۱۳۹۵)؛ به‌طوری که سالانه بیش از ۲۳ میلیون زائر وارد این

شهر می‌شود. این موضوع در کنار وجود صنایع و خدمات متعدد در این شهر، عاملی برای جذب جمعیت از شهرها و روستاهای اطراف به این شهر است. چنانچه افزایش ده برابری جمعیت شهر مشهد در بازه زمانی سال‌های ۱۳۲۵ تا ۱۳۹۰ گواه بر این موضوع است (زنگنه و همکاران، ۱۳۹۳، ۴۸۶). در شکل (۱) مرزبندی محدوده، مناطق و محلات شهر مشهد نمایش داده شده است.

شکل ۱. نقشه مرز مناطق و محلات شهر مشهد

بحث و یافته‌ها

در این بخش با توجه به ماهیت و روش‌های مورداستفاده در تحقیق، تجزیه و تحلیل‌ها در سه بخش وزن دهی به شاخص‌ها از طریق روش سوآرا، رتبه‌بندی محلات با استفاده از روش واسپاس و درنهايت نمایش فضایی میزان سازگاری محلات با اصول رشد هوشمند شهری ارائه می‌گردد. همچنین در این مطالعه تلاش شده است تا از شاخص‌های جامع و تا حدودی متفاوت از شاخص‌های مورداستفاده در پژوهش‌های مشابه استفاده شود. ابتدا بر اساس اصول دگانه رشد هوشمند، ۱۰۱ شاخص مرتبط با موضوع موردنبررسی به طور جداگانه برای هر اصل در نظر گرفته شد، شاخص‌های در نظر گرفته شده حاصل بررسی منابع موجود در این زمینه و همچنین شامل برخی از شاخص‌های ساخته شده توسط پژوهشگران می‌باشد؛ که درنهايت طی دو مرحله تعداد شاخص‌ها و اصول کاهش یافته و ۲۶ شاخص و ۹ اصل نهایی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است که در طی این کاهش، در برخی از شاخص‌ها، چندین شاخص در هم ادغام و تبدیل به یک شاخص شده است.

وزن دهی شاخص‌های موردمطالعه با استفاده از روش سوآرا (SWARA)

در این بخش ابتدا شاخص‌های اولیه موردمطالعه – ۱۰۱ شاخص – در قالب پرسشنامه الکترونیکی به تعدادی از خبرگان در زمینه موردنپژوهش ارسال گردیده است؛ سپس طی فرآیندی شاخص‌های مرتبطتر با اصول رشد هوشمند شهری از نظر خبرگان انتخاب و شاخص‌های کم‌اهمیت‌تر حذف گردیده است. پس از آن اوزان شاخص‌های وزن دهی شده

توسط خبرگان، به عنوان وزن اولیه وارد روش سوآرا شده است که پس از طی مراحل مختلف این روش، درنهایت وزن نهایی هر یک از شاخص‌ها مشخص گردید که جمع وزنی آن‌ها وزن هر اصل را تشکیل داد که در جدول ذیل آمده است. با توجه به جدول (۲) می‌توان میزان اهمیت هر کدام از شاخص‌ها و درنتیجه هر کدام از اصول رشد هوشمند شهری را مشاهده کرد. نتایج حاصل از روش وزن‌دهی سوآرا نشان می‌دهد که اصول کاربری اراضی مختلف (۰,۰۷۱)، ایجاد محلات قابل پیاده‌روی (۰,۰۶۳)، خلق فرصت‌های انتخاب مسکن (۰,۰۴۹)، ایجاد فرصت‌های متنوع از حمل و نقل (۰,۰۴۵)، ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان (۰,۰۴۱)، هدایت توسعه به محله‌های موجود (۰,۰۲۵)، حفاظت از فضاهای باز زمین‌های زراعی، زیبایی‌های طبیعی و زیست‌محیطی آسیب‌پذیر (۰,۰۱۸)، تشویق شهروندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه (۰,۰۱۸) و استفاده از ساختمان‌های فشرده (۰,۰۲۲) به ترتیب بیشترین تا کمترین وزن را در روش سوآرا کسب کرده‌اند.

جدول ۲. وزن‌دهی شاخص‌های موردمطالعه با استفاده از روش سوآرا (SWARA)

اصول رشد هوشمند شهری	شاخص‌های رشد هوشمند شهری	مجموع اوزان نهایی شاخص‌ها
۱- کاربری‌های مختلف	درصد کاربری‌های متنوع موجود در محدوده موردنظر نسبت به کل کاربری‌ها (اختلاط افقی) - وجود کاربری‌های تجاری در محدوده موردنظر - وجود کاربری‌های کارگاهی در محدوده موردنظر - اختلاط عمودی.	۰,۰۷۱
۲- استفاده از ساختمان‌های فشرده	نسبت ساختمان به زمین - نسبت متراژ ساختمان‌ها به سرانه.	۰,۰۲۲
۳- خلق فرصت‌های مختلف انتخاب مسکن	درصد واحدهای آپارتمانی محدوده موردنظر نسبت به کل خانه‌های موجود - درصد خانه‌های حیاطدار محدوده موردنظر نسبت به کل خانه‌های موجود - درصد خانه‌های اجاره‌ای و رهنی موجود (مستاجرنشین) محدوده موردنظر نسبت به کل خانه‌های موجود - درصد خانه‌های غیر اجاره‌ای (خانه‌های مالکنشین) محدوده موردنظر نسبت به کل خانه‌های موجود - درصد خانه‌های غیر فرسوده محدوده موردنظر نسبت به کل خانه‌های موجود.	۰,۰۴۹
۴- ایجاد محلات قابل پیاده‌روی	طول مسیرهای دوچرخه موجود در محدوده موردنظر - طول پیاده‌روهای موجود در محدوده موردنظر - میزان امنیت موجود در محدوده موردنظر - مساحت فضای سبز موجود در محدوده موردنظر نسبت به مساحت کل محدوده موردنظر - درصد جمعیت زیر ۱۵ سال محدوده موردنظر نسبت به کل جمعیت	۰,۰۶۳
۵- ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان	تعداد بناهای خاص در محله - تعداد مجسمه‌ها و تندیس‌ها در محله - مساحت کاربری تاریخی نسبت به مساحت کل محله - مساحت کاربری فرهنگی به مساحت کل محله.	۰,۰۴۱
۶- حفاظت از فضاهای باز زمین‌های زراعی، زیبایی‌های طبیعی و زیست‌محیطی آسیب‌پذیر	تعداد پارک‌های موجود در محله به ازای هر ۱۰ هزار نفر.	۰,۰۱۴
۷- هدایت توسعه به محله‌های موجود	بناهای قرارگرفته در محدوده ایستگاه‌های مترو - بناهای قرارگرفته در محدوده ایستگاه‌های اتوبوس.	۰,۰۲۵
۸- ایجاد فرصت‌های متنوع از حمل و نقل	تعداد ایستگاه‌های اتوبوس و بی‌آر‌تی - تعداد ایستگاه‌های مترو.	۰,۰۴۵
۹- تشویق شهروندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه	تعداد تماس‌های برقرارشده توسط ساکنین محدوده موردنظر با سامانه ۱۸۱۸.	۰,۰۱۸

*اعداد استفاده شده در ابتدای هر شاخص برای سهولت نمایش عنوانین اصول در جداول بعدی بکار گرفته شده است.

رتبه‌بندی محلات شهر مشهد با استفاده از روش واسپاس (WASPAS)

در این بخش پس از محاسبه وزن هر یک از شاخص‌ها از طریق روش سوآراء، وزن‌های نهایی به دست آمده از این روش خود به عنوان داده‌های اولیه و وزن خام در روش رتبه‌بندی واسپاس مورداستفاده قرار گرفت؛ و در کنار امتیازات هر محله که به تفکیک شاخص‌ها و از منابع مختلفی همچون: سایت شهرداری شهر مشهد و معاونت‌های آن، برداشت‌های میدانی شامل ایجاد برخی از شبیه فایل‌ها مکانی با استفاده از نرم‌افزار گوگل ارث، تحقیقات دیگر پژوهشگران در رابطه با شهر مشهد و استفاده از شبیه فایل‌های مکانی موردنیاز دیگر در رابطه با ابعاد گوناگون شهر مشهد بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ به دست آمده بودند، تشکیل ماتریس‌های خامی را دادند که این ماتریس‌ها به تفکیک هر ۹ اصل و ۱۵۶ محله ایجاد گردیدند تا فرآیند رتبه‌بندی از طریق روش واسپاس آسان گردد. بدین ترتیب در فرآیند انجام روش واسپاس ۱۵۶ محله شهر مشهد بر اساس امتیازات خود از نظر میزان برخورداری از هر یک از شاخص‌ها و سپس اعمال ضرایب هر کدام از ۲۶ شاخص به تفکیک اصول نه گانه که از طریق روش سوآرا مشخص شده بود، رتبه‌بندی گردیدند. با توجه به جدول (۳) می‌توان نام محلات، رتبه هر محله در شهر مشهد از نظر میزان سازگاری با اصول رشد هوشمند شهری و همچنین اوزان نهایی اصول نه گانه رشد هوشمند شهری به تفکیک محلات شهر مشهد (۱۰ محله با بالاترین رتبه و ۱۰ محله با پایین‌ترین رتبه) را مشاهده کرد. در این رتبه‌بندی به ترتیب سه محله آزادشهر (۰،۳۵۲)، ۱۰ دی (۰،۳۴۹) و محله کوه سنگی (۰،۳۴۷) دارای بالاترین میزان انطباق و محله شهید باهنر (۰،۰۴۳)، محله موعود (۰،۰۷۵) و محله کشاورز (۰،۰۷۷) دارای پایین‌ترین میزان انطباق با اصول رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند؛ و اختلاف بین سازگارترین و ناسازگارترین محلات شهر مشهد برابر با ۰،۳۰۹ می‌باشد. در این بین ۱۵۰ محله دیگر شهر مشهد وجود دارند که از سازگارترین تا ناسازگارترین رتبه‌بندی شده‌اند. در ادامه با توجه به جدول ذکر شده می‌توان مقادیر کسب شده توسط هر یک از ۲۰ محله منتخب شهر مشهد را در هر یک از اصول رشد هوشمند شهری مشاهده کرد که در نهایت مجموع این مقادیر به امتیاز نهایی آن محلات متنه شده است. محله آزادشهر به عنوان سازگارترین محله شهر مشهد با اصول رشد هوشمند شهری در اصل ایجاد محلات قابل پیاده‌روی دارای بیشترین امتیاز در بین تمامی محلات شهر مشهد است. به عنوان مثال: می‌توان گفت که این محله در زمینه شاخص‌هایی همچون طول مسیر پیاده‌رو، طول مسیر دوچرخه‌رو، وجود جمعیت جوان، میزان فضای سبز موجود و غیره دارای وضعیت بهتری نسبت به سایر محلات شهر مشهد بوده است. این محله حدود ۱۷ هکتار فضای سبز، ۲۰۹۲۷ متر پیاده‌رو ۵۸۶۵ متر مسیر دوچرخه‌رو است که در بین سایر محلات میزان قابل توجهی است. همچنین این محله در دو اصل استفاده از ساختمان‌های فشرده و خلق فرصت‌های مختلف انتخاب مسکن نیز مقادیر بالایی را در میان سایر محلات کسب کرده است؛ در حالی که در سایر اصول چون: اصل ایجاد محلات متمایز با ۰،۰۹۸ مقدار بسیار کمی را نسبت به ۹ محله برتر دیگر کسب کرده است. محله ۱۰ دی نیز به عنوان دومین محله سازگار، با اختلاف بسیاری اندکی پس از محله آزادشهر در رتبه دوم قرار گرفته است. این محله در اصل استفاده از ساختمان‌های فشرده بالاترین مقدار را در بین ۹ اصل کسب نموده است. در ادامه محلاتی چون کوه سنگی و محله بهشتی میزان انطباق زیادی با شاخص‌های رشد هوشمند شهری دارند که دلیل آن بالا بودن امتیاز شاخص‌هایی چون خلق فرصت‌های انتخاب مسکن، اختلاط کاربری، حفاظت از فضای باز و اراضی سبز و پیاده مدار بودن این محلات است. همین‌طور با توجه به امتیازات به دست آمده می‌توان مشاهده کرد که محلاتی که در بخش‌های غربی شهر مشهد قرار گرفته‌اند دارای امتیاز بیشتری در شاخص‌های اختلاط کاربری، استفاده از ساختمان‌های فشرده و دسترسی مطلوب به حمل و نقل عمومی می‌باشند؛ اما در مقابل محله شهید باهنر در بین ۱۵۶ محله شهر مشهد، کمترین

سازگاری و انطباق را با شاخص‌های موردمطالعه در این ۹ اصل رشد هوشمند شهری دارا می‌باشد. این محله به جزء اصل خلق فرصت‌های متنوع مسکن که امتیاز قابل قبولی در آن کسب کرده است، در سایر اصول امتیاز مناسبی را کسب ننموده است؛ که بیانگر شرایط نامناسب محیطی و زیرساختی موجود در این محله است. بهویژه اینکه این محله در اصول کاربری مختلط و ایجاد فرصت‌های متنوع حمل و نقل امتیاز صفر و نزدیک به صفر را کسب کرده است. چهار محله قائم، اروند، کشاورز و موعود نیز از نظر امتیازی شرایط مشابهی داشته و در رده‌های پیش از محله شهید باهنر قرارگرفته‌اند. با دقت به امتیازات کسب شده در جدول فوق، می‌توان مشاهده کرد که محلات سازگار در برخی از اصول ممکن است شرایط مطلوبی نداشته باشند؛ درحالی‌که در اکثر اصول دیگر وضعیت خوبی را دارا هستند؛ و در مقابل برخی از محلات ناسازگار در برخی از اصول امتیاز خوبی کسب کرده و شرایط مطلوبی را دارند. نکته جالب توجه در محلات شهر مشهد این است که هر دو گروه محلات کاملاً سازگار و ناسازگار، در زمینه اصل ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید بر مفهوم مکان امتیاز بسیار پایینی را کسب کرده‌اند. به طور مثال امتیاز محله آزادشهر در اصل ۰,۰۹۸ و امتیاز محله شهید باهنر ۰,۰۷۳ است؛ که این نکته نشان از ضعف زیرساخت‌های فرهنگی، زیبایی‌شناسی شهری در کلیت شهر مشهد است.

جدول ۳. رتبه‌بندی محلات شهر مشهد از نظر میزان سازگاری با اصول رشد هوشمند شهری

نام محله	امتیاز سازگاری نهایی	رتبه امتیاز	اصل ۱	اصل ۲	اصل ۳	اصل ۴	اصل ۵	اصل ۶	اصل ۷	اصل ۸	اصل ۹
محله آزادشهر	۰,۳۵۲	۱	۰,۱۳۸	۰,۲۴۶	۰,۳۸۳	۰,۴۰۰	۰,۰۹۸	۰,۱۵۵	۰,۱۵۲	۰,۱۵۴	۰,۱۶۴
محله ۱۰ دی	۰,۳۴۹	۲	۰,۳۴۳	۰,۴۵۲	۰,۳۷۷	۰,۱۳۸	۰,۱۴۰	۰,۱۴۲	۰,۱۴۱	۰,۳۸۸	۰,۱۳۴
محله کوه سنگی	۰,۳۴۷	۳	۰,۰۹۳	۰,۱۵۸	۰,۳۷۸	۰,۳۴۰	۰,۱۴۲	۰,۱۱۵	۰,۱۰۹	۰,۱۶۷	۰,۱۶۲
محله بهشتی	۰,۳۱۹	۴	۰,۰۸۳	۰,۴۳۹	۰,۴۳۹	۰,۳۹۲	۰,۲۴۴	۰,۱۴۷	۰,۱۴۸	۰,۱۲۳	۰,۱۶۸
محله داشجو	۰,۳۰۱	۵	۰,۰۲۵	۰,۲۵۲	۰,۴۰۶	۰,۳۱۱	۰,۱۱۴	۰,۱۵۲	۰,۱۰۵	۰,۱۷۷	۰,۱۶۹
محله سجاد	۰,۳۰۰	۶	۰,۰۵۹	۰,۴۲۵	۰,۴۰۸	۰,۱۱۶	۰,۱۴۴	۰,۱۲۴	۰,۱۵۱	۰,۱۴۰	۰,۱۶۲
محله احمدآباد	۰,۲۹۸	۷	۰,۰۲۳	۰,۴۳۹	۰,۳۸۰	۰,۱۵۴	۰,۱۳۲	۰,۰۰۱	۰,۱۲۵	۰,۱۳۳	۰,۱۵۷
محله راهنمایی	۰,۲۹۶	۸	۰,۱۱۹	۰,۴۱۱	۰,۳۹۳	۰,۳۰۸	۰,۰۶۲	۰,۱۲۹	۰,۱۲۸	۰,۰۵۸	۰,۱۸۷
محله شریف	۰,۲۹۴	۹	۰,۰۲۹	۰,۲۱۰	۰,۳۸۹	۰,۳۰۲	۰,۱۱۸	۰,۱۴۶	۰,۱۴۳	۰,۲۲۲	۰,۱۵۷
محله عنصری	۰,۲۹۴	۱۰	۰,۱۵۸	۰,۲۸۳	۰,۳۴۴	۰,۱۲۹	۰,۰۲۱	۰,۱۳۰	۰,۱۴۳	۰,۱۳۳	۰,۱۶۱
محله مشهد قلی	۰,۰۸۷	۱۴۷	۰,۰۷۳	۰,۳۲۱	۰,۳۶۶	۰,۱۶۶	۰,۰۲۹	۰,۱۴۶	۰,۰۱۲۹	۰,۰۰۶	۰,۱۶۳
محله نیزه	۰,۰۸۶	۱۴۸	۰,۰۱۶	۰,۱۵۱	۰,۳۶۷	۰,۱۷۳	۰,۳۹۸	۰,۱۳۰	۰,۱۳۹	۰,۰۰۳	۰,۱۷۶
محله مهدی آباد	۰,۰۸۵	۱۴۹	۰,۰۱۹	۰,۲۵۰	۰,۳۶۷	۰,۱۷۲	۰,۰۷۲	۰,۰۹۸	۰,۱۴۶	۰,۰۰۷	۰,۱۶۴
محله صالح آباد	۰,۰۸۲	۱۵۰	۰,۰۰۶	۰,۱۱۱	۰,۳۶۹	۰,۱۸۳	۰,۰۰۱	۰,۱۴۴	۰,۱۰۵	۰,۰۰۴	۰,۱۴۴
محله زرکش	۰,۰۸۱	۱۵۱	۰,۰۱۴	۰,۱۱۱	۰,۳۸۳	۰,۱۶۷	۰,۰۰۱	۰,۱۴۲	۰,۱۵۲	۰,۰۰۹	۰,۱۵۹
محله ارون	۰,۰۷۷	۱۵۲	۰,۰۶۲	۰,۳۶۷	۰,۳۶۶	۰,۱۸۳	۰,۰۰۹	۰,۱۴۶	۰,۱۵۷	۰,۰۰۲	۰,۱۸۲
محله قائم	۰,۰۷۷	۱۵۳	۰,۰۰۵	۰,۰۴۲	۰,۳۵۰	۰,۱۷۰	۰,۰۲۸	۰,۱۳۴	۰,۲۶۳	۰,۰۰۳	۰,۱۷۸
محله کشاورز	۰,۰۷۷	۱۵۴	۰,۰۲۷	۰,۳۷۳	۰,۳۷۳	۰,۱۸۲	۰,۰۱۴	۰,۱۴۴	۰,۱۴۲	۰,۰۰۴	۰,۱۳۴
محله موعود	۰,۰۲۸	۱۵۵	۰,۰۲۸	۰,۲۵۶	۰,۳۷۵	۰,۱۸۲	۰,۰۱۴	۰,۱۸۱	۰,۱۴۷	۰,۰۰۶	۰,۱۵۸
محله شهید باهنر	۰,۰۴۳	۱۵۶	۰,۰۰۰	۰,۱۱۲	۰,۳۸۷	۰,۱۹۱	۰,۰۷۳	۰,۱۵۴	۰,۱۳۱	۰,۰۰۳	۰,۱۶۱

همین‌طور درنتیجه رتبه‌بندی محلات شهر بر اساس روش واسپاس، هر یک از اصول رشد هوشمند شهری در بین ۱۵۶ محله شهر مشهد امتیازی را کسب کرده است (با توجه به اینکه دو اصل حفاظت از فضای باز، زمین‌های زراعی، زیبایی‌های طبیعی و زیستمحیطی آسیب‌پذیر و تشویق شهر وندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه. دارای یک شاخص بودنده، در رتبه‌بندی واسپاس به صورت جداگانه امکان رتبه‌بندی آن‌ها وجود نداشت و در جدول ذیل که حاصل رتبه‌بندی جداگانه محلات بر حسب هر یک از اصول رشد هوشمند به کاررفته در تحقیق است، ذکر

نگردیده‌اند. هرچند که در رتبه‌بندی کلی محلات بر اساس روش واسپاس این دو اصل لحاظ شده‌اند). با توجه به جدول (۴) می‌توان میانگین وزن به‌دست‌آمده در هر یک از اصول موردمطالعه را مشاهده کرد. بدین ترتیب اصول هدایت توسعه به محله‌های موجود (۰,۳۶۸)، خلق فرصت‌های انتخاب مسکن (۰,۳۶۷)، استفاده از ساختمان‌های فشرده (۰,۲۲۷)، ایجاد محلات قابل پیاده‌روی (۰,۱۶۳)، اختلاط کاربری (۰,۰۷۵)، ایجاد فرصت‌های متنوعی از حمل و نقل (۰,۰۴۰)، ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان (۰,۰۱۶) در رتبه‌های ۱ تا ۷ قرار می‌گیرند. بنابراین با توجه به اصول کم امتیاز، به نظر می‌رسد که محلات شهر مشهد در زمینه تعداد ایستگاه‌های اتوبوس و بی‌آرتی، تعداد ایستگاه‌های مترو، وجود تندیس‌ها و مجسمه‌های شهری، کاربری‌های فرهنگی، اختلاط عمودی و افقی کاربری اراضی، وجود کاربری‌های اشتغال‌زا تا حدودی وضعیت مناسبی ندارد و در زمینه زیرساختی بهویژه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی، زیباسازی شهری و همین‌طور اختلاط کاربری‌ها این شهر دچار مشکلاتی است که در سطح محلات شهری گسترده شده است.

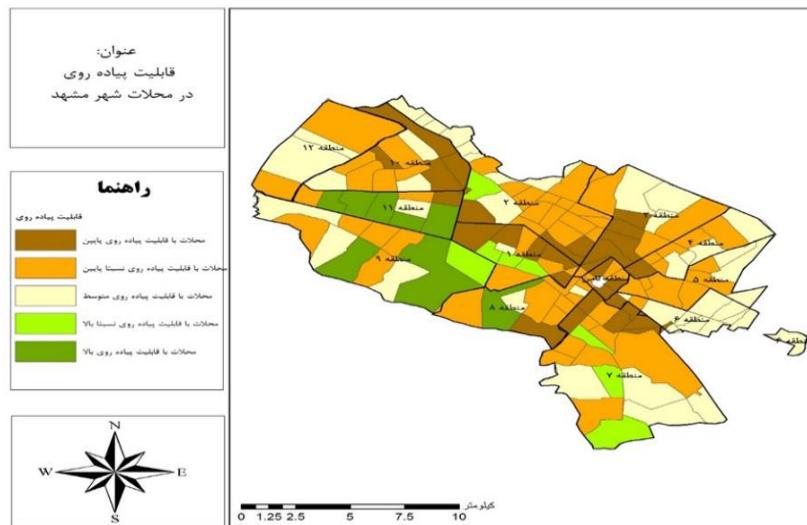
جدول ۴. میانگین وزن به‌دست‌آمده در هر یک از اصول رشد هوشمند شهری در شهر مشهد

میانگین امتیاز به‌دست‌آمده در هر یک از اصول رشد هوشمند شهری			
اصول رشد هوشمند شهری به ترتیب امتیاز کسب شده	میانگین رتبه نسبی هر اصل در مقایسه با اصول دیگر بر اساس میانگین وزنی	وزنی اصول	میانگین رتبه نسبی هر اصل در مقایسه با اصول رشد هوشمند شهری
۱- هدایت توسعه به محله‌های موجود	۰,۳۶۸	۱	۰,۳۶۸
۲- خلق فرصت‌های مختلف انتخاب مسکن	۰,۳۶۷	۲	۰,۳۶۷
۳- استفاده از ساختمان‌های فشرده	۰,۲۲۷	۳	۰,۲۲۷
۴- ایجاد محلات قابل پیاده‌روی	۰,۱۶۳	۴	۰,۱۶۳
۵- کاربری ترکیبی زمین	۰,۰۷۵	۵	۰,۰۷۵
۶- ایجاد فرصت‌های متنوع حمل و نقل	۰,۰۴۰	۶	۰,۰۴۰
۷- ایجاد محله‌های متمایز و جذاب با تأکید بر حس تعلق مکانی	۰,۰۱۶	۷	۰,۰۱۶

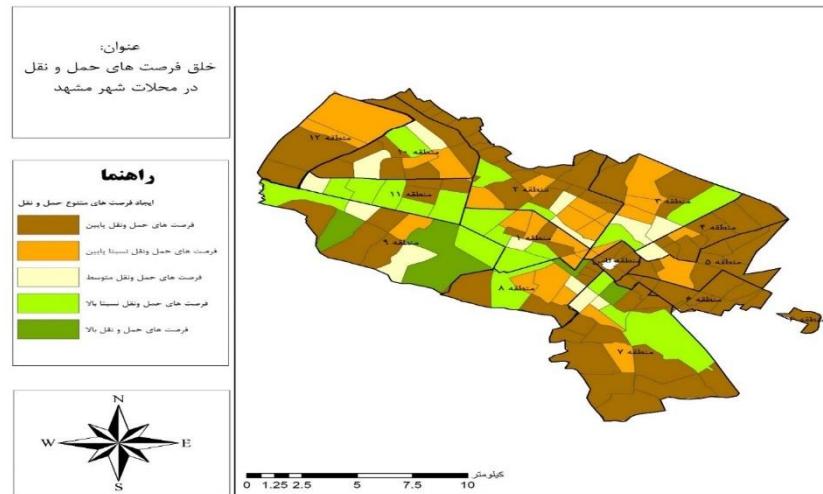
نمایش فضایی میزان سازگاری محلات شهر مشهد با اصول رشد هوشمند شهری

با توجه به شکل (۷) می‌توان ۱۵۶ محله در ۱۲ منطقه شهری – خدماتی شهر مشهد را مشاهده کرد که در یک طیف پنج گزینه‌ای شامل: محلات کاملاً سازگار، نسبتاً سازگار، سازگاری متوسط، نسبتاً ناسازگار و کاملاً ناسازگار قرار دارند. این تقسیم‌بندی که با استفاده از امتیاز نهایی به‌دست‌آمده برای هر محله در روش واسپاس به‌دست‌آمده است، توزیع فضایی محلات شهر مشهد را از نظر میزان سازگاری با اصول راهبرد رشد هوشمند شهری به‌خوبی نمایش می‌دهد. با توجه به شکل فوق می‌توان نابرابری شدید در بین محلات شهر مشهد در زمینه رشد هوشمند شهری را مشاهده کرد که توزیع فضایی محلات کاملاً سازگار و نسبتاً سازگار در شهر مشهد به صورت مناسبی در سطح شهر پراکنده نشده است. اگر شهر مشهد را به چهار پهنه شمالی، جنوبی، غربی و شرقی جغرافیایی تقسیم نماییم، می‌توان مشاهده کرد که پهنه‌های شمالی شرقی و شرقی شهر مشهد قادر محالاتی است که با اصول رشد هوشمند شهری سازگار باشند؛ در پهنه شمالی تنها می‌توان بخش‌هایی از قسمت غربی آن که دربرگیرنده منطقه ۱۱ شهرداری مشهد است را به عنوان محلات سازگار مشاهده کرد. پهنه غربی و تا حدودی جنوب غربی شهر مشهد که دربرگیرنده مناطق ۱، ۸، ۹ و ۱۱ شهرداری مشهد است، دارای سازگارترین محلات شهری در زمینه رشد هوشمند شهری است. به‌نوعی می‌توان گفت که محلات سازگار با رشد هوشمند منطبق بر بزرگراه و کیل‌آباد مشهد است که به صورت تقریبی در قسمت شمالی غربی آن قرار دارد. محلات واقع در این مناطق در روش رتبه‌بندی واسپاس بین رتبه‌های ۱ تا ۱۰ قرار گرفته است. بدین سبب با توجه به شکل (۷) می‌توان بیان کرد که پراکندگی محلات شهر مشهد در زمینه سازگاری با رشد هوشمند شهری دارای وضعیتی

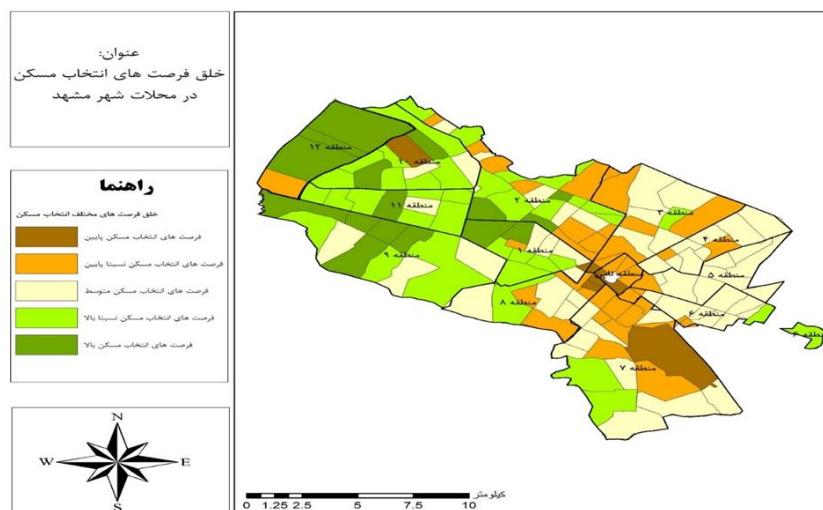
متمرکز و همچنین بی عدالتی فضایی است. همچنین بخش قابل توجهی از محلات شهر مشهد که بیشتر شامل قسمت‌های شرقی شهر است، ضعف زیادی در زمینه اصول رشد هوشمند شهری دارند. درواقع تا حدودی می‌توان شاهد همپوشانی بین محلات ناسازگار و کاملاً ناسازگار با اصول رشد هوشمند شهری با محلات و عده مناطق حاشیه‌نشین شهر مشهد در قسمت شرقی: شرق، جنوب شرق و شمال شرق آن بود که این نکته نشان می‌دهد که محلات حاشیه‌نشین شهر مشهد علاوه بر شرایط نامناسب اقتصادی از کمبود زیرساخت‌های شهری و همین‌طور شاخص‌های اصول رشد هوشمند مطرح شده در این تحقیق رنج می‌برد. منطقه ثامن که حرم مطهر امام رضا (ع) در آن واقع شده است نیز شامل محلاتی است که سازگاری متوسط و تا حدی کم با اصول رشد هوشمند شهری دارد؛ در حالی که شاید در ظاهر به نظر برسد که محلات اطراف حرم مطهر به دلیل سرمایه‌گذاری‌های عظیم بخش عمومی و خصوصی می‌باشد وضعیت بهتری در زمینه‌هایی همچون: زیرساخت‌های حمل و نقل شهری، اختلاط کاربری، وجود زیرساخت‌های فرهنگی، امکانات و تسهیلات شهری، فضاهای سبز و غیره داشته باشند؛ اما نتایج تجزیه و تحلیل‌های صورت گرفته در این پژوهش این فرضیه را رد می‌کند. شاید این وضعیت را با نحوه توسعه شهری شهر مشهد و استاد بالادستی آن نیز بتوان مورد تحلیل قرار داد. در استاد بالادستی توسعه شهر مشهد مسیر توسعه شهر، مسیر شمالی – شرقی در نظر گرفته شده است؛ در حالی که بیشتر توسعه این شهر در محور غربی به صورت کلی و محورهای جنوب غربی و شمال غربی به صورت خاص در حال وقوع است و همچنین شهر مشهد هرچه بیشتر در حال حرکت و اتصال به شهرهایی چون طرقبه و شاندیز می‌باشد؛ که اگر به محلات سازگار با اصول رشد هوشمند شهری نیز توجه شود، می‌توان مشاهده کرد که تمرکز آن‌ها نیز در همین راستا می‌باشد. به طور کلی می‌توان گفت که وضعیت میزان انطباق محلات شهر مشهد با شاخص‌های رشد هوشمند شهری متوسط و تا حد زیادی کم می‌باشد. البته باید در نظر گرفت که امتیاز هر یک از محلات در مقایسه و ارتباط با یکدیگر کاملاً نسبی می‌باشد و ممکن است محلاتی با میزان انطباق بالا نیز از لحاظ استانداردهای رشد هوشمند شهری در وضعیت مناسبی قرار نداشته باشند. در ادامه با توجه به محدودیت صفحه، برخی از نقشه‌های تهیه شده به تفکیک اصول رشد هوشمند آمده است.

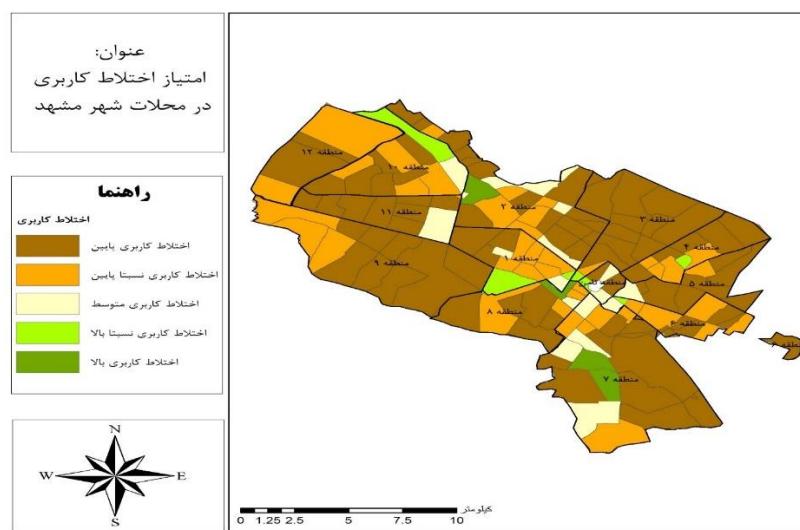
شکل ۲. قابلیت پیاده‌روی در محلات شهر مشهد

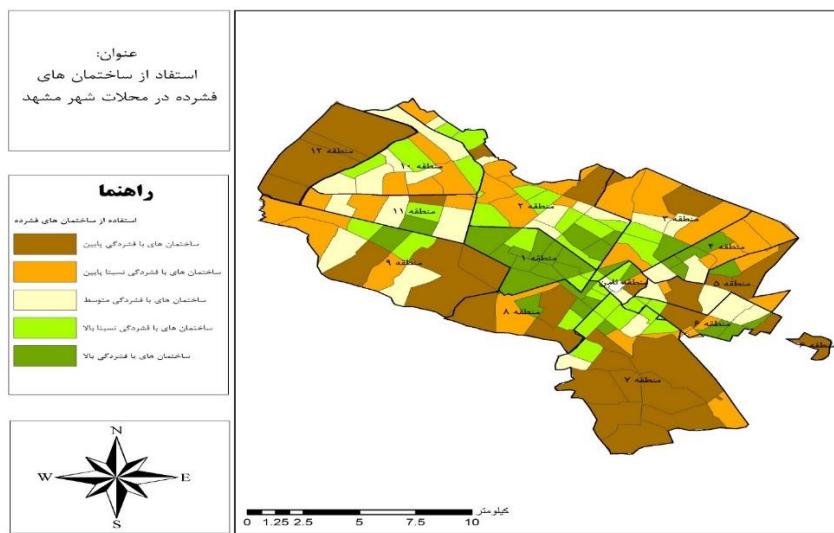
شکل ۳. خلق فرصت های حمل و نقل در محلات شهر مشهد

شکل ۴. خلق فرصت های انتخاب مسکن در محلات شهر

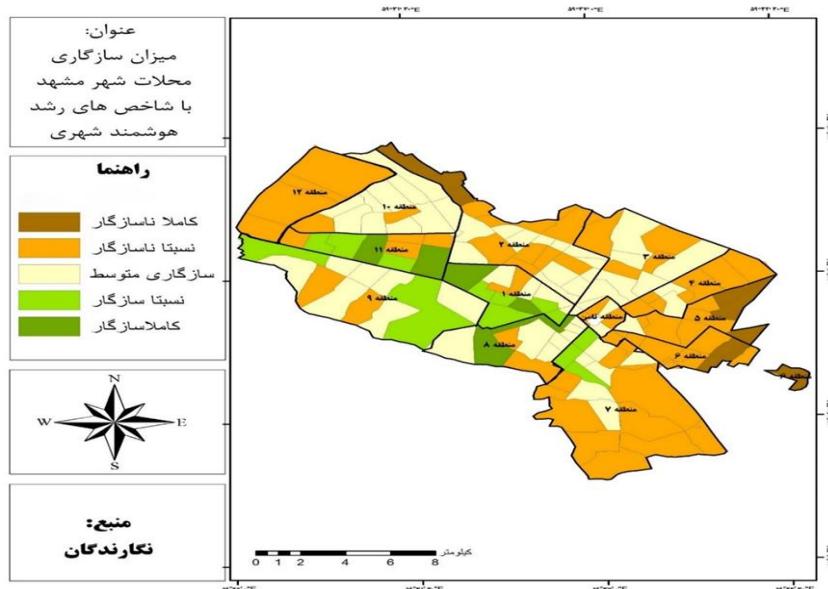

شکل ۵. اختلاط کاربری در محلات شهر

شکل ۶. استفاده از ساختمان‌های فشرده در محلات شهر مشهد

مطابق اشکال (۲ تا ۶)، به جز اصل خلق فرصت‌های بهتر انتخاب مسکن، سایر اصول شرایط مناسبی در سطح محلات شهر مشهد ندارند، در این اصل محلات پهنه‌های شمال غربی شهر مشهد وضعیت مناسب‌تری دارند. نقشه مربوط به اصل اختلاط کاربری وضعیت نامناسبی را در سطح شهر مشهد نشان می‌دهد و در این اصل تعداد محلات با اختلاط کاربری بالا و نسبتاً بالا کمتر از ۱۰ مورد می‌باشد. نقشه اصل خلق فرصت‌های متنوع حمل و نقل شهر مشهد تا حدودی منطبق بر نقشه کلی به دست آمده از رتبه‌بندی واسپاس است. در این اصل محلات پهنه غربی شهر مشهد وضعیت بهتری دارند که دلیل این امر می‌تواند در وجود بزرگراه کلانتری و کیل آباد، عبور خط مترو شهر مشهد از این پهنه و در راستای محور شمالی-جنوبی، وجود تعداد بیشتری از ایستگاه‌های مترو، اتوبوس و دوچرخه نسبت به سایر مناطق شهر مشهد دانست. نقشه اصل ایجاد محلات قابل پیاده‌روی نیز تا حدودی شرایط نقشه اصل قبلی را دارد. بدین معنی که وجود مسیرهای طولانی‌تر دوچرخه و پیاده‌روها به همراه نزدیکی محلات پهنه‌های غربی شهر مشهد به فضاهای سبز بزرگ مانند بوستان ملت، باغ‌ملک آباد و بوستان کوه سنگی، محلات پهنه غربی شهر مشهد را قابل پیاده‌روی تر کرده است. در این مهم، وجود امنیت بیشتر در محلات این پهنه شامل: مناطق ۱، ۸، ۹ و ۱۱ و آمار پایین تر جائم و بزهکاری مانند سرقت نیز بی‌تأثیر نبوده است. در مقابل محلات مرکزی و تا حدودی جنوبی که شامل منطقه ثامن و محلات پیرامونی آن است، در زمینه اصل قابلیت پیاده مداری شرایط خوبی ندارد. در حالی که به دلیل وجود جاذبه گردشگری در این منطقه می‌بایست شرایط بهتری در زمینه شاخص‌های این اصل داشته باشد. نقشه میزان فشردگی ساختمان‌ها در محلات شهر مشهد نشان می‌دهد که محلات بخش مرکزی شهر مشهد در زمینه اصل وضعیت بهتری دارند. درواقع می‌توان چنین برداشت نمود که بخش بزرگی از محلات فشرده شهر مشهد از نظر جغرافیایی بر هسته تاریخی و قدیمی شهر مشهد منطبق هستند که از ویژگی‌های این بافت‌ها، ریزدانگی و فشردگی آن‌ها است. در حالی که هر چه به سمت مناطق حاشیه‌ای شهر مشهد به‌ویژه در قسمت جنوبی و شمالی آن (مناطق ۷ و ۱۲) پیش می‌رویم، محلات بافتی پراکنده‌تر دارند.

شکل ۷. میزان سازگاری محلات شهر مشهد با شاخص‌های رشد هوشمند شهری

در روش رتبه‌بندی واسپاس علاوه بر محاسبه امتیاز محلات بر اساس هر یک از شاخص‌های موردستجوش میزان مجموع امتیاز شاخص‌های رشد هوشمند نیز محاسبه شده و در نقشه نهایی به دست آمده هر یک از محلات بر اساس امتیاز نهایی از طیف کاملاً ناسازگار (امتیاز ۰ تا ۰,۲) تا کاملاً سازگار (امتیاز ۰,۸ تا ۱) دسته‌بندی شده‌اند، درواقع نقشه نهایی به دست آمده تلفیق ۸ شاخص موردنظر ووشیش می‌باشد.

در جدول (۵) تمامی ۱۵۶ محله شهر مشهد در ۵ زیرگروه میزان تطابق با اصول رشد هوشمند شهری آمده است. همان‌طور که قابل مشاهده است، به ترتیب ۴۷ محله در گروه نسبتاً ناسازگار، ۳۶ محله در گروه کاملاً ناسازگار، ۳۳ محله در گروه نسبتاً سازگار، ۲۰ محله در گروه کاملاً سازگار و ۲۰ محله در گروه با سازگاری متوسط قرار دارد؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که بیشترین تعداد محلات شهر مشهد در دو دسته نسبتاً ناسازگار و کاملاً ناسازگار (۸۳ محله) قرار دارد که از نظر درصدی حدود ۵۳ درصد است؛ بنابراین همان‌طور که پیش‌تر بیان شد، در حالت کلی شهر مشهد از نظر تطابق با اصول رشد هوشمند شهری وضعیت مناسبی ندارد؛ اما با توجه به اینکه بیشترین تعداد محله در بین گروه‌های پنج‌گانه، در گروه نسبتاً ناسازگار قرارگرفته است (۴۷ محله) شهرداری مشهد در ابتدا و سپس شهرداری مناطق دارای این‌گونه محلات می‌توانند به کمک ساکنین محلات و شورایاری‌های آن‌ها با بهبود کیفیت شاخص‌های رشد هوشمند شهری از این دسته بکاهند و به دسته با سازگاری متوسط و یا نسبتاً سازگار اضافه کنند که در این صورت شرایط محلات شهر در تطابق با اصول رشد هوشمند شهری بهتر خواهد شد. در مورد محلات دسته کاملاً ناسازگار نیز مانند دسته نسبتاً ناسازگار اما با کمی مدت‌زمان طولانی‌تر و جدیت بیشتر، شهرداران مناطق و شورایاری‌های محلات آنان می‌توانند در شاخص‌های رشد هوشمند بهبود حاصل کرده و به ترتیب این محلات را به گروه‌های سازگارتر برسانند.

جدول ۵. میزان انطباق محلات شهر مشهد با رشد هوشمند شهری

نام محلات شهر مشهد	میزان انطباق با رشد هوشمند شهری
سناباد - سراب - رضاهشهر - کوشش - اقبال - فرهنگ - جنت - تربیت - فلسطین - کوی پلیس - عصری - شریف - راهنمایی - احمدآباد - سجاد - داشجو - بهشتی - کوه سنگی - ۱۰ دی - آزادشهر	محلات کاملاً سازگار
فاطمیه - آیت الله خامنه‌ای - کوی امیرالمؤمنین - بهارستان - امام خمینی - نوفل لوشاتو - ایثارگران - امام هادی - رسالت - هنرستان - بهاران - طبرسی شمالی - سلام - راه آهن - پردیس - کوثر - امامیه - ایثارگران - نان رضوی - حافظ - ۱۷ شهریور - بلال - سیدی - هاشمی نژاد - پروین اعتصامی - عامل - شفا - امام رضا - فرهنگیان - حجاب - انقلاب - سعدآباد	محلات نسبتاً سازگار
خاتم الانبیاء - نیرو هوایی - کلاهدوز - لشگر - دانش - خواجه ربیع - شهر آرا - سرافرازان - سمرقند - فرامرز عباسی - فدک - رضاییه - ابوذر - عیدگاه - ارشاد - شهید مطهری - رازی - محمدآباد - آیت الله عبادی - شاهد	محلات با سازگاری متوسط
بهمن - سیدری - جاهدشهر - کارخانه قند (جانبازان) - کارمندان اول - فارغ التحصیلان - بهارستان - طبرسی - رباط - چهارباغ - مهرآباد - شهید قربانی - حسین آباد - بالا خیابان - چهارچشمہ - دروی - حضرت ابوطالب (گلبرگ) - حضرت عبداللطّاب (قائم عج) - نوید - پاییز خیابان - شیروودی - ابوذر - وکیل آباد - آب و برق - موسوی قوچانی - چهنو - گوهرشاد - ایثار - کارگران - وحید - شهید هنرور - آقا مصطفی خمینی - رسالت - استاد یوسفی - سپاد (شهرک امام حسین ع) - گاز - امیریه - سجادیه - المهدی - رده - الهیه - گلشور (بهشت) - مقدم - ولیعصر - تلگرد - خرمشهر - نوغان	محلات نسبتاً ناسازگار
کشاورز - قائم - ارونده - مهدی آباد - نیزه - مشهدقلی - شهید مطهری - موعود - ولیعصر - زرکش - نوده - امیرالمؤمنین - طلاق - زیباشهر - عسگریه - ایوان - حجت - ثامن - پنج تن آل عبا - سیس آباد - طرق - شهید معقول - مصلی - فروندگاه - انصار - شهید آوبنی - امیرآباد - آبکوه (سعده آباد) - شهرک شیرین - پورسینا - ایمان - بهشتی - شهید رضوی - کارمندان دوم - پنج تن - شهید باهر	محلات کاملاً ناسازگار

نتیجه گیری

در این پژوهش شاخص‌های رشد هوشمند شهری به صورت محله‌ای در سطح ۱۵۶ محله شهر مشهد مورد بررسی قرار گرفته و میزان تطابق هر یک از آن‌ها با شاخص‌های موردمطالعه تجزیه و تحلیل شده است. نتیجه تحلیل و ارزیابی هر یک از شاخص‌های موردمطالعه نشان می‌دهد که محلات آزادشهر، ۱۰ دی و کوه سنگی به ترتیب دارای بالاترین رتبه و در مقابل محلات شهید باهنر، موعود و کشاورز دارای پایین‌ترین رتبه در انطباق با شاخص‌های رشد هوشمند شهری بوده‌اند؛ و ۱۵۰ محله دیگر این شهر از نظر تطابق با شاخص‌های رشد هوشمند شهری در این‌بین قرار می‌گیرند. نکته قابل توجه در بررسی محلات شهر مشهد این است که هر دو گروه محلات کاملاً سازگار و ناسازگار، در زمینه اصل ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید بر مفهوم مکان امتیاز بسیار پایینی را کسب کرده‌اند که این نکته نشان از ضعف زیرساخت‌های فرهنگی و زیبایی‌شناختی موجود در شهر مشهد است. سپس با توجه به میانگین وزن به دست آمده از شاخص‌های هر یک از اصول موردمطالعه در رتبه‌بندی واپسی، اصول هدایت توسعه به محله‌های موجود (۳۶۸، ۰)، خلق فرصت‌های انتخاب مسکن (۳۶۷، ۰)، استفاده از ساختمان‌های فشرده (۲۲۷، ۰) به ترتیب بیشترین وزن را در بین اصول موردبدرسی به خود اختصاص داده‌اند؛ بنابراین به نظر می‌رسد که در سطح محلات شهر مشهد شاخص‌های اصول ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان، ایجاد فرصت‌های متنوع حمل و نقل و اختلاط کاربری به نسبت

سایر اصول از وضعیت مناسبی برخوردار نمی‌باشند و از نظر زیرساخت‌های موجود بهویژه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی و فرهنگی و همین‌طور از نظر اختلاط کاربری وجود کاربری‌های اشتغال‌زا در سطح محلات، این شهر دچار مشکلات بسیاری است که در سطح محلات آن گستردگی شده است. همچنین به لحاظ توزیع فضایی میزان سازگاری محلات شهر مشهد با هر یک از شاخص‌های اصول رشد هوشمند شهری و به‌طور کلی با مجموعه اصول رشد هوشمند شهری می‌توان بیان کرد که پهنه‌های شمالی و شرقی شهر مشهد قادر محلاتی است که با این اصول سازگار باشند. در مقابل پهنه‌غربی و تا حدودی جنوب غربی شهر مشهد که دربرگیرنده مناطق ۱، ۸، ۹ و ۱۱ شهرداری مشهد است دارای سازگارترین محلات شهری در زمینه رشد هوشمند شهری است؛ بدین سبب می‌توان به پراکندگی محلات شهر مشهد در زمینه سازگاری با رشد هوشمند شهری اشاره کرد که دارای وضعیتی متمرکز و همچنین بی‌عادلی فضایی است. همچنین می‌توان بیان کرد که توزیع جغرافیایی محلات غیر منطبق با اصول رشد هوشمند در شهر مشهد تا حدود زیادی با توزیع محلات فقیر شهر هماهنگ است. محلات فقیر شهر مشهد بر اساس تحقیق فرهادی خواه و همکاران (۱۳۹۶) بیشتر در حاشیه‌های این شهر قرارگرفته‌اند و محلات ثروتمند این شهر عموماً در قسمت جنوب شرقی آن واقع شده است. این توزیع با توزیع منطبق‌ترین محلات با اصول رشد هوشمند که عموماً در قسمت جنوب غربی شهر مشهد پراکنده شده است، منطبق است؛ بنابراین محلاتی که در این بخش از شهر قرارگرفته‌اند؛ هم از نظر فقر شهری شرایط مناسب‌تری دارند و هم با اصول رشد هوشمند منطبق‌تر هستند؛ به عبارت دیگر، محلاتی که در زمینه‌های کالبدی، اقتصادی و اجتماعی دچار فقر شهری هستند، در زمینه رشد هوشمند نیز دچار ضعف می‌باشند؛ بنابراین بین وضعیت فقر شهری و رشد هوشمند در شهر مشهد می‌توان تا حدودی انطباق را تشخیص داد. علاوه بر این، بین محل قرارگیری محلات منطبق با رشد هوشمند و مسیر توسعه شهر مشهد (در جهت نزدیکی به شهرهای شاندیز و طرقیه) نیز می‌توان هماهنگی خاصی را تشخیص داد. درنتیجه به‌طور کلی می‌توان گفت که وضعیت میزان انطباق محلات شهر مشهد با شاخص‌های رشد هوشمند شهری متوسط و تا حد زیادی کم می‌باشد. در آخر، می‌توان مقایسه‌ای بین نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات قبلی انجام داد. به عنوان مثال، با مقایسه نتایج تحقیق حاضر با تحقیقی که در سال ۱۳۹۷ توسط عابدینی و همکاران با عنوان ارزیابی شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق کلان شهر تبریز انجام شد، می‌توان بیان نمود که از نظر تعداد واحدهای فضایی که از شاخص‌های رشد هوشمند شهری بیشتر و یا در سطح متوسط برخوردار هستند، کلان شهر تبریز تا حدودی وضعیت بهتری دارد. هرچند که تحقیق مذکور در مقیاس منطقه‌ای و تحقیق حاضر در مقیاس محله‌ای انجام شده است، اما از ۱۰ منطقه شهر تبریز، تنها ۲ منطقه از دستیابی به شاخص‌های رشد هوشمند شهری محروم هستند؛ در حالی که، ۶ منطقه در وضعیت نیمه برخوردار، ۱ منطقه در وضعیت برخوردار و ۱ منطقه نیز در وضعیت فرا برخوردار قرار دارند. این در حالی است که در شهر مشهد، از مجموع ۱۵۶ محله، تنها ۵۳ محله در وضعیت نسبتاً سازگار و کاملاً سازگار با شاخص‌های رشد هوشمند شهری قرار دارند. همچنین، ۲۰ محله در وضعیت سازگاری متوسط، ۴۷ محله در وضعیت نسبتاً ناسازگار و ۳۶ محله در وضعیت کاملاً ناسازگار قرار دارند. در زمینه شاخص‌های موردنبررسی، با توجه به این که شاخص‌های مورداستفاده در دو تحقیق تطابق زیادی ندارند، تنها به مقایسه یک شاخص مشترک می‌پردازیم. با بررسی الگوهای فضایی به‌دست‌آمده از وضعیت حمل و نقل در دو شهر موردنبررسی، می‌توان ویژگی‌های نسبتاً مشابهی را تشخیص داد. به عنوان مثال، بر اساس تحقیق عابدینی و همکاران، تمرکز ایستگاه‌های اتوبوس و مترو بیشتر در قسمت شمال غربی شهر تبریز است. همچنین در شهر مشهد طبق نتایج به‌دست‌آمده از تحقیق حاضر، میزان دسترسی به شاخص‌های حمل و نقل عمومی در محلات جنوب غربی شهر مشهد بیشتر است. بنابراین می‌توان چنین

نتیجه گرفت که در هر دو شهر، با فاصله گرفتن از مرکز جغرافیایی و در یک محور خاص از شهر، دسترسی به زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی نسبتاً وضعیت بهتری دارد. درنتیجه تجزیه و تحلیل تحقیق و با مشخص شدن نقاط ضعف محلات شهر مشهد در زمینه اصول رشد هوشمند شهری، در این بخش، پیشنهادهایی در راستای ضعف‌ها و همچنین بهبود آن در برخی از اصول ارائه می‌گردد.

۱- اختلاط کاربری:

تشویق به افزایش اختلاط کاربری‌ها و افزایش تعداد کاربری‌ها در سطح و ارتفاع از طریق ایجاد مشوق‌های مالی و تسهیل موانع قانونی و مالیاتی و همین‌طور تشویق به ایجاد کاربری‌های اشتغال‌زا در داخل محلات تمامی مناطق شهر مشهد بلاستثنای.

۲- استفاده از ساختمان‌های فشرده:

بهره‌گیری هر چه بیشتر از راهبرد بازارآفرینی شهری توسط مدیریت شهر مشهد و تشویق اهالی محلات به ساخت مساکن فشرده‌تر با استفاده هر چه بیشتر از زمین‌های موجود در محلات بهویژه در مناطق حاشیه‌ای شهر مشهد در تمام پهنه‌های جنوبی، شمالی، شرقی و غربی شامل: مناطق ۳، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۲.

۳- خلق فرصت‌های متنوع انتخاب مسکن:

افزایش تنوع ساخت و ساز مسکن بهویژه از نظر نوع مالکیت، نوع ساخت (آپارتمانی، ولایی، تک خانواری و غیره) محلات شهر مشهد بهویژه در محلات مناطق: ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸ و ثامن.

۴- ایجاد محلات قابل پیاده‌روی:

(الف) افزایش سرانه فضای سبز در محلات شهر مشهد بهویژه در مناطق شمال غربی، شرقی و جنوبی شهر (مناطق: ۳، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲).

(ب) افزایش طول مسیر دوچرخه در محلات شهر مشهد بهویژه در مناطق مرکزی و شرقی شهر شامل مناطق: ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و منطقه ثامن.

(پ) افزایش طول پیاده‌روهای شهر مشهد و همچنین مناسب نمودن آن جهت استفاده ساکنین محلات شهر از نظر نورپردازی، مبلمان شهری و غیره در تمام محلات شهر مشهد.

(ت) افزایش تعداد و حریم خدمت‌رسانی کلانتری‌ها و مراکز پلیس ۱۱۰ در تمامی محلات بهویژه مناطق پهنه شرقی شهر مشهد شامل مناطق: ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و منطقه ثامن (با توجه به نتایج تحقیق بازرگان و همکاران، ۱۳۹۶: ۴۰).

۵- ایجاد جوامع متمایز و جذاب با تأکید شدید بر مفهوم مکان:

(الف) افزایش سرانه فرهنگی در محلات شهر مشهد در تمامی محلات شهر مشهد.

(ب) افزایش تعداد و کیفیت نمادهای شهری از جمله: تندیس‌ها و مجسمه‌ها با طرح‌های جذاب و متنوع در محلات.

۶- ایجاد فرصت‌های متنوعی از حمل و نقل:

(الف) افزایش طول خطوط و تعداد ایستگاه‌های مترو شهر مشهد بهویژه در پهنه‌های شمالی، شمال غربی و شرقی و جنوب غربی شامل مناطق ۴، ۲، ۱۰، ۱۲، ۶، ۵ جهت افزایش دسترسی محلات بیشتری از شهر مشهد به مترو.

(ب) افزایش طول و تعداد ایستگاه‌های اتوبوس و بی‌آرتی در سطح شهر مشهد بهویژه در پهنه‌های شرقی، جنوبی شهر شامل مناطق: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و منطقه ثامن.

۷- تشویق شهروندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه:

بسترسازی، افزایش و تنوع راههای ارتباطی شهروندان با شهرداری‌های نواحی، مناطق و شهر مشهد و همین‌طور با شورایاری‌های محله‌ای در سراسر محلات این شهر جهت مشارکت بیشتر در حیات شهری و امور مربوط به شهر و بهویژه تصمیمات سرنوشت‌ساز و مهم برای محلات، نواحی، مناطق و شهر مشهد مانند پیش‌بینی برنامه‌های متعدد فرهنگی و اجتماعی در سراهای محله‌ای مانند بهره گرفتن از سلیقه و خلاقیت ساکنین محلات شهر مشهد جهت رنگ‌آمیزی دیوارهای محله، برگزاری مسابقات مختلف جهت افزایش نشاط شهری و ایجاد حس تعلق مکانی، طراحی ابزارهای متعدد و جذاب جهت دعوت ساکنین محلات، نواحی، مناطق و شهر مشهد به جلسات هفتگی مدیران شهری.

تقدیر و تشکر

بنا به اظهار نویسنده مسئول، این مقاله حامی مالی نداشته است.

منابع

- (۱) الوندی، عظیم و شمس، مجید. (۱۳۹۹). تحلیلی بر الزامات و بایسته‌های رشد هوشمند شهری؛ مطالعه موردی: شهر تویسرکان. نشریه آمایش محیط، ۱۳(۱۵)، ۱۱۱-۱۳۲.
- (۲) افضلی، مرضیه؛ ابدالی، یعقوب و حیدری، اصغر. (۱۳۹۹). تحلیل کالبدی – فضایی شهر خرم‌آباد با استفاده از شاخص‌های رشد هوشمند شهری. نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۱۱(۴۳)، ۵۰-۳۵.
- (۳) بازرگان، مهدی؛ رهنما، محمدرحیم؛ اجزاء شکوهی، محمد و زرقانی، سید هادی. (۱۳۹۶). شناسایی و تحلیل فضایی کانون‌های جرم خیز سرقت در کلان‌شهر مشهد. نشریه پژوهش‌های جغرافیای سیاسی، ۲(۴)، ۴۶-۲۲.
- (۴) پورطاهری، مهدی. (۱۳۹۶). کاربرد روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه در جغرافیا. چاپ ششم، تهران: انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- (۵) پورطاهری، مهدی؛ فتاحی، اح Dahlah؛ نعمتی، رضا و آدینه‌وند، اسماعیل. (۱۳۹۵). تبیین مزیت‌های استفاده از مدل ترکیبی تصمیم‌گیری واسپاس در مکان‌یابی روستاهای هدف گردشگری (مطالعه موردی: روستاهای هدف گردشگری استان لرستان). نشریه برنامه‌ریزی و آمایش فضاء، ۲۰(۲)، ۱۴۰-۱۱۵.
- (۶) حیاتی، سلمان و رهنما، محمدرحیم. (۱۳۹۲). تحلیل شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مشهد. فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی شهری، ۱(۴)، ۹۸-۷۱.
- (۷) رضایی بزنجانی، رضا؛ اذانی، مهدی؛ صابری، حمید و مؤمنی، مهدی. (۱۳۹۸). تحلیل و ارزیابی رشد هوشمند شهری در مناطق چهارگانه شهر کرمان. نشریه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، ۱۱(۳)، ۴۱-۲۵.
- (۸) رهنما، محمدرحیم. (۱۳۸۸). برنامه‌ریزی مناطق مرکزی شهرها (اصول، مبانی، تئوری‌ها، تجربیات و تکنیک‌ها). چاپ اول، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- (۹) رحیمی، محمد؛ صباحی گراجانی، یاسر و حسن‌زاده، مرتضی. (۱۳۹۶). رتبه‌بندی شاخص‌های رشد هوشمند شهری با استفاده از مدل ویکور (مطالعه موردی: مناطق شهر کرمان). دومین کنفرانس افق‌های نوین در علوم جغرافیا و برنامه‌ریزی، معماری و شهرسازی ایران.
- (۱۰) رحیمی، محمد؛ قیاسی، سمیرا و امیریان، شهراب. (۱۳۹۶). ارزیابی شاخص‌های رشد هوشمند شهری با استفاده از مدل‌های تحلیل عاملی (مطالعه موردی: منطقه یک شهر شیراز). فصلنامه جغرافیا، ۱۵(۵۵)، ۲۶۶-۲۵۳.
- (۱۱) زنگنه شهرکی، سعید؛ کاظم‌زاده، علی و هاشمی دره بادامی، سیروس. (۱۳۹۳). تحلیل زمانی – مکانی گسترش کالبدی شهر مشهد و پایش تغییرات کاربری اراضی اطراف. نشریه پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری، ۲(۴)، ۴۹۹-۴۸۳.

- (۱۲) زینالی عظیم، علی؛ موسوی، میر سعید و سرور، رحیم. (۱۴۰۰). ارزیابی توسعه کالبدی شهر تبریز بر اساس تحلیل‌های رشد هوشمند شهری؛ مطالعه موردی: منطقه ۲، ۴ و ۷ تبریز. نشریه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، ۱۳، (۵۰)، ۷۴۹-۷۲۷.
- (۱۳) عابدینی، اصغر؛ باقرزاده، مهدی و حاجی‌وند، هادی. (۱۳۹۷). ارزیابی و سنجش شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق کلان شهر تبریز. نشریه فضای جغرافیایی، ۱۱، (۶۲)، ۲۰۹-۱۹۱.
- (۱۴) کرکه آبادی، زینب و مسلمی، علی (۱۳۹۹). تحلیل شاخص‌های رشد هوشمند شهری با مدل‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره؛ مطالعه موردی: شهر گرگان. نشریه مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی، ۱، (۲)، ۵۰-۳۵.
- (۱۵) نظمفر، حسین؛ عشفی چهاربرج، علی و اسماعیلی، احمد. (۱۳۹۷). تحلیل شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق شهر ارومیه. دو فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، ۹، (۱۷)، ۴۸-۳۵.
- (۱۶) هاشمی لمردی، سید مناف و روشنعلی، محمد. (۱۳۹۷). بررسی و تحلیل رشد هوشمند شهری بر پراکندگی توسعه شهری بهشهر. نشریه مهندسی جغرافیایی سرزمین، ۲، (۴)، ۱۴۱-۱۲۹.

References

- 1) Artmann, M. Kohler, M. Meinel, G. Gan, J. & Ioja, I. C. (2019) How smart growth and green infrastructure can mutually support each other - A conceptual framework for compact and green cities. *Ecological Indicators*, 96, 10-22.
- 2) Albino, V., Berardi, U., & Dangelico, R. M. (2015). Smart cities: Definitions, dimensions, performance and initiatives. *Journal of urban technology*, 1 (22), 3-21.
- 3) Cowan, R. (2005). *The Dictionary of Urbanism*. Streetwise Press.
- 4) Edwards, M., & Haines, A. (2007) Evaluating smart growth: Implications for small communities. *Journal of planning education and research*, 27 (1), 49-64.
- 5) Feiock, R. C., Tavares, A. F., & Lubell, M. (2008). Policy Instrument Choices for Growth Management and Land Use Regulation. *The Policy Studies Journal*, 36 (3), 461–480.
- 6) Grant, J. (2007). *Encouraging Mixed Use in Practice. Incentives, Regulations and Plans: The Role of States and Nation-states in Smart Growth Planning*. edited by Gerrit-Jan Knaap, Huibert, A. Haccoû, Kelly J. Clifton and John W. Frece, Published by Edward Elgar Publishing.
- 7) Gehrke, S. R. & Clifton, K. J. (2017). A pathway linking smart growth neighborhoods to home-based pedestrian travel. *Journal of Travel Behaviour and Society*, 7, 52-62.
- 8) Gabriel, S., Faria, J., & Molgen, E. (2006). A multiobjective optimization approach to smart growth in land development. *Socio-Economic planning sciences*, 40 (3), 212-248.
- 9) Harrison, M., Stanwyck, E., Beckingham, B., Starry, O., Hanlon, B., & Newcomer, J. (2012). Smart Growght and the Septic Tank: Wastewater Treatment and Growght Management in the Baltimore Region. *Land Use Policy*, 29 (3), 483-492.
- 10) Kazimieras Zavadskas, E., Baušys, R., & Lazauskas, M. (2015). Sustainable assessment of alternative sites for the construction of a waste incineration plant by applying WASPAS method with single-valued neutrosophic set. *Sustainability*, 7 (12), 15923-15936.
- 11) Kim, J. I. & Hyun, J. Y. (2018) Do Smart Growth Urban Development Strategies Reduce Jobs-housing Distance in a High-density City? The Case of the Seoul Metropolitan Area. *Journal of Planning Education and Research*, 41(2), 149-159.
- 12) Keršuliene, V., Zavadskas, E. K., & Turskis, Z. (2010). Selection of rational dispute resolution method by applying new step-wise weight assessment ratio analysis (SWARA). *Business economics and management*, 11(2), 243-258.
- 13) Nahlik, M. J., & Chester, M. V. (2014). Transit-oriented smart growth can reduce life-cycle environmental impacts and household costs in Los Angeles. *Transport policy*, 35, 21-30.
- 14) Sartori, J., Moore, T., & Knaap, G. (2011). *Indicators of smart growth in Maryland*.
- 15) Susanti, R., Soetomo, S., Buchori, I., & Broto sunaryo, P. M. (2016). Smart growth, smart city and density: in search of the appropriate indicator for residential density in

- Indonesia. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 227, 194-201.
- 16) Yang, F. (2009). *If 'Smart' is 'Sustainable'? An Analysis of Smart Growth Policies and Its Successful Practices*. A Thesis Submitted to the Graduate Faculty in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Community and Regional Planning, Iowa State University Ames.
- 17) Zavadskas, E. K., Turskis, Z., Antucheviciene, J., & Zakarevicius, A. (2012) Optimization of weighted aggregated sum product assessment. *Elektronika ir elektrotechnika*, 122 (6), 3-6.
- 18) Abedini, A., Bagherzadeh, M., Hajivand, H. (2018). Assessment and Evaluation of Urban Smart Growth Indicators in Tabriz. *Geographical Space Journal*, 62, 191-209. [In Persian].
- 19) Alvandi, A., & shams, M. (2021). Analysis of the Necessities and Requirements of Smart Urban Growth (A Case Study of Tuyserkan). *Journal of Geography Environment Preparation*, 13(51), 111-132. [In Persian].
- 20) Afzali, M., Abdali, Y., & Heydari, A. (2021). Physical-Spatial Analysis of Khorramabad City Using Urban Intelligence Growth Indices. *Journal of Urban Research and Planning*, 11(43), 35-50. [In Persian].
- 21) Bazargan, M., Rahnama, M, R., Ajzae Shokuhi, M., & Zarghani, S, H. (2017). Identification and Spatial Analysis of Crime Hotspots Robbery in Mashhad Metropolis. *Research Political Geography Journal*, 2(4), 22-46. [In Persian].
- 22) Hayati, S., & Rahnama, M, R. (2013). Analysis of Urban Smart Growth Indexes in Mashhad. *Journal of Urban Structure and Function Studies*, 1(4), 71-98. [In Persian].
- 23) Karkeabadi, Z., & Moslemi, A. (2019). Analysis of Urban Smart Growth Indicators with Multi Criteria Decision Making Models (Case Study: Gorgan City Areas). *Journal of the Geographical Studies of Mountainous Areas*, 1(2), 35-50. [In Persian].
- 24) Nazmfar, H., Eshfi chaharborj, A., Esmaeli, A. (2018). Analysis of Urban Growth Indicators in Urmia. *Biannual Journal of Urban Ecologic Research*, 9(17), 35-48. [In Persian].
- 25) Pour Taheri, M. (2017). *The Use of Multi-Index Decision-Making Methods in Geography*. 6th publication, The Organization for Researching and Composing University textbooks in the Humanities, Tehran. [In Persian].
- 26) Pour Taheri, M., Fatahi, A, A., Nemati, R., Adinehvand, E. (2016). Clarification of the Advantages of WASPAS Hybrid Decision-Making Method in Location of the Tourism Target Villages (Case Study: Touristic Villages of Lorestan Province, Iran). *Spatial Planning and Improvement Journal*, 20(2), 115-140. [In Persian].
- 27) Rezaee Bazanjani, R., Azani, M., Saberi, H., & Momeni, M. (2019). Analysis of the Smart Urban Growth Strategy in Four Districts of Kerman. *Journal of New Insights in Human Geography*, 3, 25-41. [In Persian].
- 28) Hashemi Iamardi, S. M., & Roshanali, M. (2019). Investigation and Analysis of Urban Urban Growth on Urban Development Scattering in Behshahr. *Geographical Engineering of Territory*, 2(4), 129-141. [In Persian].
- 29) Rahnama, M, R. (2009). *Planning of the Central Districts of Cities (Principles, Basics, Theories, Experiences, and Techniques)*. 1st Publication, Mashhad: Ferdowsi University of Mashhad Press. [In Persian].
- 30) Rahimi, M., Sabahi Garaghani, Y., & Hasanzadeh, M. (2015). Ranking of the Smart Urban Growth Indexes Using the Vikor Model. *The 2nd Scientific-Research Conference on New Horizons in the Geography, Planning, Architecture, and Urban Planning, Iran*. [In Persian].
- 31) Rahimi, M., Ghiasi, S., & Amirian, S. (2017). Assessment of Smart Urban Growth Indexes Using the Factor Analysis Models (Case Study: District 1 of Shiraz). *Scientific-Research Journal of Geography of Iran*, 15(55), 253-266. [In Persian].
- 32) ZeynaliAzim, A., Moosavi, M. S., & Sarvar, R. (2021). Investigation of Physical Development of Tabriz City Based Urban Smart Growth Indicators Analysis (Case Study:

- Case Study: Area 1, 2 and 7). *Quarterly of New Attitudes in Human Geography*, 13(2), 728-749. [In Persian].
- 33) Zanganeh Shahraki, S., Kazemzadeh, A., & Hashemi Doreh Badami, S. (2014). Spatiotemporal Analysis of the Physical Expansion of Mashhad City and Monitoring of Land Use Changes Around. *Geographical Urban Planning Research Journal*, 2(4), 483-499. [In Persian].